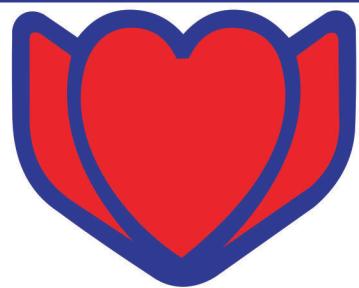

avgust-decembar

Отећа истина

лист удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији Година IX

BROJ 33

ИГНОРИСАЊЕ ЗЛОЧИНА

Изјаве представника КФОР-а да они нису дошли на Косово да бране Србе, већ да заштите Албанце, потврђена је у догађајима 1999. године много пута. Са овим објашњењем су се Срби који су свакодневно нападани од стране припадника ОВК сусретали када су се обраћали КФОР-у за помоћ.

Зашто сад помињемо догађаје из 1999. године о којима смо свима говорили али мало ко је на то обраћао пажњу или их је примао са неверицом? Зато што истина кад тад изађе на видело. Упозорења о двојном приступу косметском проблему мало је ко схватио озбиљно, вероватно зато што је то тако "морало" бити у том тренутку. Сатанизовани Срби испаштали су спровођење циљева "великих" и "моћних".

Али шта сда ти "велики" и моћни имају да кажу на констатацију једног угледног Ноама Чомског који је написао да су официри КФОР-а добили наређење да игноришу злочине које почине припадници ОВК. Или, казивање Наима Мифтарија некадашњег кадра ОВК, једног од првих чланова обавештајне службе албанско-косовске гериле француском новинару Жан-Арноу Дерену да 1999. године ниједан злочин на Косову није могао бити почињен, а да о њему не буде одмах обавештен Бернар Кушнер.

Мифтари је том приликом рекао "наше главешине су разбојници који су изневерили смисао наше борбе, али они ни у којем случају не би могли починити те своје злочине да им није подршку пружила међународна администрација, која је, међутим, теоретски узев, била дужна да успостави ред на Косову". Или чињенице из књиге Карле дел Понте да су је представници међународне заједнице и ОУН систематски спречавали да спроводи истрагу о злочинима ОВК, где се као главни опет помиње Бернар Кушнер.

И кад се чињенице ове врсте поређају хронолошки, не треба бити много мудар па схватити зашто се спречава истрага о многим убиствима Срба и неалбанаца, отмице, трговина органима. Кад би се та Пандорина кутија отворила, морао би се под хитно оформити суд за моћне и бахате представнике међународне зајднице.

М.М.К.

**Удружење породица
киднапованих и несталих
лица на Косову и Метохији**

Главни и одговорни уредник
Милијана М. Комаревић

Компјутерска обрада
и
Штампа
“ИН” Земун

Тираж 1200 ком

Председник Удружења
Верица Томановић

Секретар Удружења
Олгица Божанић

Уређивачки одбор
Миланка Петровић
Драгана Мајсторовић
Гордана Ристић
Бранкица Антић
Милорад Трифуновић
Негован Маврић
Велибор Ађанчић

* * *

Први број часописа изашао је 31.
августа 2004. године,
излази тромесечно.

Часопис је објављен уз свесрдну
помоћ Термоелектране Обилић

Часопис је бесплатан

текући рачун:
205-22276-93

Комерцијална банка А.Д. Београд

e-mail:udruzenjekidnest@yahoo.com
www.udruzenjeporodica.org.rs

- Бол нам је заједничка 4-5
- Ускраћено право на истину 6
- Поново уништена спомен плоча 7

- Борба против некажњивости 9
- Спречити политику не кажњавања 10
- Убијено 450 људи 11
- Изрежиран датум 13
- Испитујемо сведоке 14

- Медији могу помоћи 17
- ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА 19-22
- Ослобођена троица припадника
Гњиланске групе 29

- Оптужен и амбасадор 30
- Косом клали Србе 31
- Змија која би желела да постане државник 34
- Знак сећања на оца Милована 35
- Судбине 37-38

У Београду обележен Међународни дан несталих

БОЛ НАМ ЈЕ ЗАЈЕДНИЧКА

По први пут заједно, представници породица срба и албанаца чији су чланови нестали или отети, упутили су апел властима Србије и Косова, међународним представницима који се баве овом проблематиком и широј јавности с надом да ће се коначно решити њихова судбина која је још увек непозната. Учинили су то на међуватодни дан несталих 30. августа у Београду. И једни и други боре се са заједничким непрећем, море их исте бриге муче их питања без одговора и то их је спојило. Ратовање 1998. и 1999. године многе је унесрећило. Имају исту поруку па су је заједно и упутили.

“Вратите нам наше нестале или нам коначно кажите

истину о њиховом страдању” стоји у заједничком прогласу названом “Писмо незадовољства породица несталих Срба и Албанаца” које је прочитала председница Удружења породица киднапованих, несталих и убијених лица на Космету Наташа Шћепановић, која је доживела тешку трагедију да су јој родитељи киднаповани у Истоку. Ређале су се судбине страдалника са обе стране. И породице су страдалници јер док год живе носиће се са непрећем ничим заслуженим.

Љуш Краснићи из Пећи и Олгица Божанић из Ретимља код Ораховца имају готово исте судбине, разлика је само у језику на коме су презентиране. Обоје су ускраћени за братску љубав. Краснићи су страдала оба рођена брата и стриц, а Олгици Божанић два рођена брата, браћа од стричева и још десетак рођака који су се до пре неколико година водили као нестали.

-Тешко ми је да говорим о трагедији моје породице. Био је 27. април.

Опколила нас је српска војска, одведена су моја два брата и стриц и још неколицина сељана нагласио је Краснићи. И Божанићкио село Ретимље али и суседно Оптерушу су опколили војници, али албански. Одвели су 35 људи да би на инсистирање МК ЦК пустили жене и децу и по једног старца из оба села, остале мушкице су одвели. Њена два брата Лазар и Тодор Костић

пронађена су у масовној гробници.

-Сви који су доживели да им некога из породице киднапују су у веома тешком стању, без обзира на њихову етничку припадност имају права на истину, али не постоји воља да се тај проблем реши

на одговарајући начин рекао је Љуш Краснићи.

-Неко мора да одговара за ово што нам се десило. Желим да ми се каже истина до ког датума су моја браћа била живе. Да се овакви монструозни догађаји не би никде више поновили, злочинце треба привести правди-инсистирала је Олгица Божанић.

Тражимо да и у Београду и у Приштини, покажете најелементарније поштовање према жртвама и свима нама, који смо у потрази за нашим најмилијима, вратите нам достојанство. Ваша је заједничка обавеза да нам омогућите остваривање људских права, а то је да знамо пуну истину о нашим члановима породица чија се имена још увек налазе на интегрисаној листи несталих. То гарантују бројне међународне конвенције, декларације и резолуције о људским правима.

Процес лоцирања појединачних и масовних гробница, ексхумације и број идентификација и предаје посмртних остатака несталих лица која су идентификована њиховим породицама,

оних који су надлежни да дају званичне информације и саопште истину о нашим најрођенијима које тражимо 14 или 15 године.

Желимо и да вас обавестимо да су представници српских и албанских породица несталих на Косову и Метохији, постигли договор да заједнички затражимо од преговарачких тимова Београда и Приштине, као и посредника тих преговора у Бриселу, не само да више не занемарују питање несталих лица, већ да се оно што пре нађе на дневном реду питања за хитно решавање.

Ово писмо је резултат сарадње и заједничких напора свих нас који делимо ову тешку судбину и упорно трагамо за истином о нашим најмили-

смањује се из године у годину. У последњих неколико година тај процес стагнира и готово да је замро. То је и разлог што се, тренутно, на консолидованој листи несталих лица на Косову и Метохији, налазе имена још око 1.762 особе чија судбина није разјашњена.

На основу досадашњег искуства, заједно смо закључили да проблем свих који су на Косову и Метохији нестали и ову тешку бол коју носимо ми који за њима трагамо, можете решити једино ви - актуелне власти у Београду и Приштини. Уз, наравно, посредовање и помоћ Европске Уније и расположивих механизама међународне заједнице.

Захтевамо, тражимо, молимо вас да учините све што је у вашој моћи, да се постојећи механизми покрену, а надлежне институције почну озбиљно бавити питањем проналаска свих несталих лица. Чланови свих албанских и српских породица несталих и овом приликом изражавају своје велико нездовољство због неангажовања свих

јима, који нам недостају. Дошли смо до заједничког закључка, и сви смо у то потпуно уверени, да се проблем несталих лица може решити у потпуности и праведно, само одлучношћу, искреном вољом и жељом и усаглашеним, заједничким активностима обе стране - како Београда, тако и Приштине.

Стрпљење породица несталих, приближава се крају. То, вероватно, и сами знате. М.М.К.

Конференција за новинаре координације српских удружења

УСКРАЋЕНО ПРАВО НА ИСТИНУ

У склопу обележавања дана несталих одржана је конференција за медије коју је организовала Координација српских удружења породица несталих са простора бивше Југославије. Отварајући конференцију председница Координације српских удружења Наташа Шћепановић је рекла да је једно од најбитнијих

Наташа Шћепановић

права човека, право на истину ускраћено већини унесрећених породица несталих. Дуже од две деценије не зна се судбина присилно одведеног људи са простора бивше Југославије. И управо толико траје борба за новим сазнањима шта је са унесрећеним људима. И даље ћемо упорно постављати и понављати питања и неуморно трагати и за истином и за правдом, јер немамо права да одустанемо. То је наш дуг и људска обавеза према нивино страдалима-рекла је Наташа Шћепановић.

Ту њену констатацију потврдио је и председник владине Комисије за нестале Вељко Одаловић речима да су у обавези да уз пуно одговорности кажемо шта смо до сада урадили, али и да укажемо на понашање осталих који имају пуну одговорност за разрешење судбине несталих, али и последица које са собом носе.

-На данашњи дан говоримо о свим несталима, без икакве различитости. Ово је дан, рекао је

Вељко Одаловић

Одаловић, свих оних чији су животи бесмислом и нечовештвом заустављени. Он је изнео да је дошло до позитивног помака у извештају "Амнести интернешенела" припремљеног за седницу Савета безбедности где је на објективан начин изнето како су се кршила људска права Срба на Космету, улогом УНМИК-а у тим радњама, као и о бројним пропустима међународних мисија да заштите српски народ, спрече злочине и кад су се већ десили, да их истраже и процесуирају кривце. Председник Управног одбора Координације српских удружења Драган Пјевач упутио је апел свим владама у региону да се коначно посвете решавању питања несталих. Највећи проблем што Хрватска јавност нестала лица српске националности доживљава као припаднике непријатељске војске, а ради се о убогим цивилима над којима је извршен злочин.

Драган Пјевач

Узвратна посета Грка и Турака
представника удружења
несталих

СПОИЛЕ ИХ ТРАГЕДИЈЕ

Грци и Турци су као и Срби и Албанци у међусобним сукобима изгубили много људи, за којима се траја више деценија. Сад заједно траже несталих

У узвратну посету делегацијама косметских Срба и Албанаца, чланови из удружења породица несталих 13. и 14.новембра у Београд су дошли држављани Кипра, чланови удружења несталих Грка и Турака чији су чланови породица нестали пре скоро четрдесет година у међуетничким сукобима. Кипрани су прошле године били домаћини српских удружења породица киднапованих и несталих лица на Космету и Удружења породица Албанаца који су нестали у ратним сукобима 1999.године. Током дводневног боравка гости са Кипра посетили су

Приштину, обишли Жиливоде код Обилића за коју се сумња да је масовна гробница страдалих обилићких рудара, као и Комесеријат за нестале лица. Заједно са делегацијом удружења породица несталих Албанаца, гости са Кипра дошли су у Београд и били гости Удружења породица киднапованих и несталих лица на Ким. У Комисији за нестале лица у Београду дочекао их је председник Вељко Одаловић и изразио задовољство што има прилику да им презентује на видео биму све резултате које је српска Комисија постигла у помоћи албанским породицама. Гости са Кипра били су у посети члановима Удружења киднапованих и несталих, породици Панић и уверили се под каквим условима живе као расељена лица са Космета. Договор о поновном сусрету потврђен је на заједничкој вечери, где је речено да овакви сусрети треба да прерасту у традиционалне јер постигнуто је пријатељство треба неговати и у предстојећим годинама.

М.М.К.

Детаљ са састанка

Сећање на отете новинаре

ПОНОВО УНИШТЕНА СПОМЕН ПЛОЧА

Чанови Удружења новинара Србије(УНС) и Друштво новинара Косова и Метохије (ДНКИМ) поново су поставили срушену плочу отетим и несталим новинарима Радио Приштине Ђури Славују и Ранку Перенићу на месту где су новинари отети, између села Зочиште и Ораховац, постављено је обележје на српском и албанском језику: "Овде су 21.августа 1998. нестали новинари. Тражимо их", али је поново уништена. У октобру прошле године, два месеца после постављања, плоча је однесена, а починиоци су и даље непознати. Од 21.августа 1998.године када су нестали Славуј и Перенић, до 9.септембра 2000.године убијена су два, а отета четири новинара медија на српском језику. Славуј и Перенић су нестали када су скренули да ураде репортажу о повратку отетих монаха у манастир Зочиште, скренули на погрешан пут и прешли на територију коју је контролисала Ослободилачка војска Косова. Код Вучитрна у подножју планине Чичавица, 6.маја 1999. године нестао је Љубо Кнежевић новинар приштинског "Јединства" и дописник "Политике". Александар Симовић, новинар и преводилац, отет је 21.августа 1999.године у Приштини, Марјану Меланошију, новинару српске редакције Радио Косова губи се траг 9.септембра 2000.године када је ушао у такси испред зграде Радио Приштине. Момир Стокућа, фоторепортер, убијен је 21.септембра у породичној кући у центру Приштине.

Координација српских удружења породица несталих лица са простора бивше Југославије

УКИНУТИ ДВОСТРУКЕ СТАНДАРДЕ

Спорост у спровођењу ексхумација и идентификација српских жртава у региону, кршење основног људског права-права на живот, одузимање права породицама несталих да сазнају судбину својих отетих чланова породица, али и примена двоструких стандарда који се примењују када су српске жртве у питању били су тема о којој се 12. новембра ове године говорило на Координацији српских удружења породица несталих лица са простора бивше Југославије. У саопштењу које је потписао председник Управног одбора Координације Драган Пјевач се између оста-

лог наглашава и да српски званичници, Тужилаштво за ратне злочине и остали државни органи овим питањима не покљања довољно пажње и да се веома споро долази до делимичних решења. -Овим путем желимо да обавес-

тимо јавност да смо проводом Међународног дана људских права 10. децембра заказали Скупштину Координације, на којој намеравамо да предложимо да питање несталих буде један од приоритета држава Србије. М.М.К.

На Копаонику одржана тродневна радионица

“СЕЋАЊЕ, ПРИЛОВЕСТ, НАСЛЕЂЕ НЕСТАЛИХ ЛИЦА”

Представници српских и албанских удружења породица несталих лица на Косову и Метохији боравили су од 5. до 8. новембра на Копаонику у оквиру одржавања радионице под називом “Сећања, приповест, наслеђе несталих лица”. Организатор је био ИЦМП, а сесије је водио гост из Швајцарске господин Џонатан Сасон, регионални саветник за суочавање са прошлоЖ (ФДФА), као и Метју Холидеј представник ИЦМП за рад са цивилним друштвом.

Разговарало се о томе како превазићи трауме проузроковане киднаповањем чланова породица. Бол трпе сви, без обзира на верску и етничку припадност, па према томе однос према породицама мора бити идентичан, укључујући подједнако поштовање према жртвама, без обзира на националну припадност. Сагледавањем истине о догађајима у прошлости требало би да убудуће буде баријера од будућих евентуалних сукоба и насиља, и наук да се никада тако нешто не понови.

Сесија је био место где су се могле чути и исповести неколицине присутних учесника, Срба и Албанаца о трагедијама које су их задесиле што је у неку руку била и заједничка комеморација страдалницима и показивање солидарности са обе стране и српске и албанске.

Састанак представника два Удружења

Приликом овог сусрета приказан је филм о жртвама другог Светског рата. Исповести преживелих Јевреја и њихових потомака који су говорили о холокаусту али и потомака Немаца, наредбодаваца извршитеља злочина. Фilm, рађен у Израелу и Немачкој склоп је дирљивих слика које никога нису оставиле равнодушним.

Четврта Евромедитеранска конференција удружења породица несталих одржана у Бејруту

БОРБА ПРОТИВ НЕКАЖЊИВОСТИ

Усвојена завршна декларација Конференције одржане у Бејруту.

Представник Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији Милорад Трифуновић присуствовао је четвртој Евромедитеранској конференцији удружења породица несталих која је организована од стране европедитеранске федерације против присилног нестанка (ФЕМЕД). Удружење породица киднапованих и несталих на Космету је члан од 2009. године, у партнерству са либанским центром за људска права (ЦЛДХ), Удружењем СОЛИДЕ и Комитетом породица киднапованих и несталих у Либану. Да подсетимо да је ФЕМЕД

Милорад Трифуновић

званично основан 27. маја 2007. године и прва идеја је била да седиште буде у Бејруту али због регистрационих проблема договорено је да се регистрација ФЕМЕД-а одради у Паризу. Цела процедура је завршена 31. јануара 2008. године. ФЕМЕД у свом чланству има 26 удружења породица несталих лица из 12 различитих држава.

Овој конференцији су присуствовали чланови удружења из целог Евромедитеранског региона, региона Алжира, Либана, Либије, Марока, Србије и Турске, као и из других региона, међународних и либанских невладиних организација, међународних и локалних експерата, судије, адвокати, новинари, као и представници националних и међународних институција.

Заустављање произвољна хапшења

Главна тема конференције је била "присилни нестанци, истине и

борбе против некажњивости" и улога жене у процесу транзиционе правде и унутар борбе против присилних нестанака.

Након дводневне конференције учесници четврте Евромедитеранске конференције против присилног нестанка су званично затражили да се заустави пракса произвољних хапшења, мучења и другог нечовечног или понижавајућег поступања, да се обезбеди да злочин присилног нестанка представља кривично дело које укључује примену кривичног закона, како би се предузеле све неопходне мере против починиоца тих злочина. Тако би се ставила тачка на праксу присилних нестанака. Да би се то остварило треба спроводити континуирани дијалог и сарадњу са свим удружењима и на тај начин одговори на различите потребе породица несталих, посебно мајки, супруга и сестара. Такође треба назначити примарну улогу удружења породица несталих лица у процесу који води ка решавању судбине несталих, као и да се поштује слобода кретања, право изражавања и мирни протести рођака и удружења која представљају породице несталих, као и заштитнике људских права. Веома је битно да се обезбеди право да постане реалност за породице несталих, право на непристрасну и независну правду и њено функционисање, као и право да се уложи жалба на националном, регионалном или међународном нивоу, укључујући приступ универзалне надлежности, и загарантовано право на накнаде.

Закључено је да треба да се ратифиције Међународна конвенција о заштити свих лица од принудних нестанака, без резерви, признајући ауторитет Комитета Уједињених нација о присилним нестанцима у вези подношења појединачних и државних притужби, као и да се ратификује протокол уз конвенцију против тортуре и успостави национални механизам за превенцију тортуре, како би се омогућио приступ свим лицима лишеним слободе, у свим

притворима без сметњи.

Заштита људских права

Од међународне заједнице учесници су захтевали да се успостави национални, регионални и међународни дијалог са свим државама у циљу расветљавања судбине несталих лица, откривању истине, успостављању правде и заустављању присилних нестанака, и створе сви услови за универзалну ратификацију Међународне конвенције о заштити свих лица од принудног нестанка, признавању мандата Одбора за присилне нестанке у погледу појединачних и државних притужби. Мора се појачати међународни механизам заштите људских права који имају мандат да отворе поступак у вези са случајевима присилних нестанака, и олакшати посете државама Радне групе УН за присилне нестанке у Евромедитеранском региону. Тако ће се олакшати организовање регионалних, као и међународних коференција у организацији удружења породица киднапованих и несталих лица и да се сви политички дијалози фокусирају на решавање овог хуманитарног питања-наглашава се у декларацији.

Н.М.

Координација српских удружења породица несталих лица са простора бивше Југославије добила свој сајт

WWW.KOORDINACIJA.RS

Председница Координације српских удружења породица несталих лица са простора бивше Југославије Наташа Шћепановић обавестила је (24.10.2013.) представнике Координације да је урађен веб сајт српске координације www.koordinacija.rs. Она је информисала представнике Координације да ће сајт имати све актуелне информације и апеловала да се он редовно снабдева актуелним подацима. Представници МК ЦК су предложили да српска Координација има свој сајт, и финансијски подржали овај пројекат.

М.А.

Одржана друга редовна Скупштина Координације српских удружења са простора бивше Југославије

ДРАГАН ПЈЕВАЧ-ПРЕДСЕДНИК

У присуству представника породица свих српских Удружења са простора бивше Југославије Црвеног крста Србије, Владе Републике Српске из Бања Луке, скупштина је започета државном химном.

Скуп је одржан на Међународни дан људских права 10.децембра у хотелу "Парк" у Београду и том приликом је изабрано ново руководство. За председника Координације српских удружења изабран је Драган Пјевач, а за заменика проф.др. Душан Челић, члан Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији. Председник Скупштине је Жарко

Радић. У Управном одбору Координације биће сви председници удружења породица несталих чланова српске координације са простора бивше Југославије. За председницу Управног одбора изабрана је Верица Томановић председница нашег Удружења.

Међународна конференција о несталима у свету одржана у Хагу од 29.октобра до 1.новембра

СПРЕЧИТИ ПОЛИТИКУ НЕКАЖЊАВАЊА

Олгица Божанић у име свих породица несталих говорила о спорим истрагама и двојним аршинима

У Хагу је од 29.октобра до 1.новембра ове године одржана Међународна конференција о несталима у свету. Она обухвата страдале у рату, природним непогодама, трговини људима и све категорије несталих. Ово је прва конференција таквог садржаја и одржана је уз подршку ИЦМП-а.

У име свих породица киднапованих и несталих лица у ратним и међуэтничким сукобима у свету, о овој проблематици говорила је Олгица Божанић, секретар нашег удружења, коју је у Удружење довела несрећа, отмица и убиство два брата и још седамнаест ближих и даљих рођака. Дубоко саучествујући у болу свих људи који су насиљно одвојени од чланова породице или фамилије говорила је и о прогонима задржавањима, о томе да су многи отмичари познати, али из њој непознатих разлога су на слободи.

Њихове жртве почивају под земљом готово деценију и по, а да њих никако правда не стиже. На руку им иде неефикасност људи и

Олгица Божанић

институција које су дужне да санкционишу злочине као пример да се никад више не смеју дрогодити. Мора се коначно стати на пут понашању некажњавања зарад нечијих интереса јер се то и те како лоше одражава на односе међу људима које је задесила несрећа.

М.М.К.

Обележен Дан људских права 10.децембра

БЕЗ КАЗНЕ ЗА “СРБОДАВ”

Американци снабдевали припаднике ОВК са “давилицама” да лакије неутиралишу Србе и неалбанце

Поводом обележавања Међународног дана људских права 10.децембра одржана је трибина удружења породица несталих где се говорило о угрожавању људских права, поготово Срба и неалбанаца на Космету које и након сукоба на Косову и даље трају. Говорило се о процесу тражења киднапованих Срба, убиствима, масакрима, али и изостанку казнених мера за починиоце злочина.

Вељко Одаловић

Говорећи тим поводом, присутнима се обратио председник Комисије за нестала лица Вељко Одаловић који је истакао да би се подаци о страдању Срба и неалбанаца, али и Албанца лојалних Србији могли наћи у архивама које су оформили припадници КФОР-а од 1999. године до 2000. године, када су обављали војну и цивилну власт. Могли би помоћи и докази из документације коју су архивирали припадници ОВК за коју су Албанци нехотично на једном скупу у Скопљу о несталима рекли да постоји.

Наиме, присутними су поделили књиге чији је извор информација била архива ОВК.

-У време боравка КФОР-а постојала је подела одговорности у пет зона. Па одласком контигената, америчких, британских, француских, италијанских и немачких припадника КФОР-а документацију су носили у своје земље. Тражили смо те податке преко амбасада у Београду, али смо добили врло мало података - рекао је Одаловић.

Према речима заменика тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовића НАТО и ОВК су 10.јуна 1999. године постигли споразум по којем је албанска паравојска морала представницима НАТО-а да подноси извештаје са терена, што значи да је писаних трагова било.

Професор Душан Челић, члан Удружења породица киднапованих и несталих лица на Космету показао је допис косовског специјалног тужилаштва у којем пише да је одбачена тужба чланице удружења којој су нестала три члана породице, јер “закони САП Косова и Метохије нису кривично познавали - киднаповање”.

То није тачно, рекао је Челић јер је у то време важио кривични закон СР Југославије који је предвиђао процесуирање оваквих случајева. ЕУЛЕКС је без икакве примедбе прихватио одлуку тужилаштва и проследио је жени која је поднела пријаву.

С.М.

Назим Блаца-заштићени сведок

УБИЈЕНО 450 ЛУДИ

Злочине починили егзекутори косовске службе

Један од најзаштићенијих заштићених сведока Назим Блаца, бивши припадник обавештајне службе ОВК, био је тајни члан тајне групе егзекутора која је како сам каже близко сарађивала са странком Хашима Тачија, која је по његовој тврдњи убила 450 људи за које се сумњало да сарађују са Београдом, или су виђени као политички непријатељи.

“Само у првих шест месеци после рата око 450 људи је убијено и то мора да се истражи, изјавио је АФП-у Назим Блаца(39) у интервјуу који су имали са њиме. Он формално није оптужен ни за шта, али је признао да је убио бившег званичника у обавештајној служби и 17 других прекршаја (премлађивање и уцењивање људи).

Као заштићени сведок живи у својој кући у близини Приштине, и под 24 часовним је надзором мисије ЕУ на

Косову. Дао је исказ 2011. године и против Фахредина Гашија, а Вехби Кајтези каже да је он прекршио закон ћутања о људима из ОВК који су били умешани у злочине и да његово сведочење може да доведе до највиших Тачијевих званичника. Док Тачијев шеф бивше ОВК Азем Сиља одбације оптужбе које је изнео Блаца наводећи да је психопата и српски шпијун, бивши заменик премијера Адем Саљић, сматра да је веома убедљив и да се то уклапа у оно што он зна о организованом криминалу после рата. Блаца је у том интервјуу открио да он још није рекао све што зна и да је “спреман да сведочи до kraja”.

Седница Скупштине чланова Регионалне координације удружења несталих лица са подручја бивше Југославије

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ - ЈОСИП ДРЕЖЊАК

Седница Скупштине чланова Координације одржана у Дервенти 5.септембра ове године била је предвиђена да са се обаве редовна процедурална питања и да се договори даљи начин рада. Обављена је редовна изборна процедура за чланове управног и надзорног одбора и Скупштине за наредне две године.

Љиљана Алвир, биће председница Управног одбора Регионалне координације, а чланови Драган Пјевач, Нура Беговић, Олгица Божанић, Сеида Карабашић, Ема Чекић, Славица Марјановић, Смиља Митровић и Звонимир Кубунек. Председавајућа надзорног одбора је Мирјана Миодраг Божин, а чланови Зекија Авдигешић и Јосип Дрежњак.

За председницу Скупштине изабрана је Ема Чекић, а заменици биће Снежана Здравковић и Марин Бркић. На седници је усвојен и план рада за наредну 2014.годину, која је иначе проглашена за годину несталих. Чланови Скупштине су се сложили да би ради ефикаснијег рада РК требало изменити Статут.

М.М.К.

Редовна годишња скупштина Београдског Форума за свет равноправних

ЈЕСУ ЛИ СРБИ РАВНОПРАВНИ ?

Припрема се обележавање 15 година од НАТО бомбардовања

-О киднаповањима на Космету говорила Верица Томановић

-Говорим у име најтужнијег удружења, Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији. Тешко је говорити кроз какву смо голготу прошли ми чланови породица отетих људи. Тражења наших вољених представља пролажење кроз немерљиву бо, патњу, очај. На непримерен начин долазимо до информација и то из медија који нас бескрупнозно "бомбардују" новим "чињеницама" о страдању и стравичним злочинима над нашим најмилијима, нашом децом, браћом сестрама, мајкама, супружницима, о чијој смо судбини само нагађали. До данас нико није имао снаге да каже нашим породицама истину, нити је ико био храбар да каже шта треба чинити како би се многи киднаповани спасили. Поздрављамо оне који инсистирају на проналажењу починилаца злочина над тројицом браће, али исто тако желимо истину о петоро Шутаковића из Ђаковице, Јеврића из Пећи, породица Васића и

Секуловића као и неколико комплетних ромских породица. Желимо да знамо шта је са младићима Иваном Мајсторовићем и Марјаном Меланошијем, шта је са Фолићима, Спасићима, Пумпаловићима, Николићима и на крају са проф.др Андријом Томановићем и многим другим страдалницима из бројке преко 500 киднапованих лица. Так онда ћемо веровати да је правда једнака за све народе света-рекла је председница Удружења породица киднапованих и несталих лица на Космету Верица Томановић учествујући на Београдском форуму за свет равноправних који је одржан 14.децембра у Београду. Иначе на Форуму се разговарало о припремама за међународну конференцију која ће бити одржана поводом 15 година од НАТО бомбардовања.

М.М.К.

У јуну 2014. године застаревају злочини у “Жутој кући”

ИЗРЕКИРАН ЏАТУМ

Да ли је намерно одређен датум окончања истраге шако да се поклоши са датумом застаревања?

Директор канцеларије Стејт департмента за јужну Европу Џонатан Мури рекао је агенцији Танјуг да у јуну 2014. истичу законски рокови за истрагу у предмету “трговина органима.” То доводи до забринутости да ће овако стравичан и монструозан злочин над отетим Србима и неалбанцима са Косова, којима су вађени органи ради препродаје, до тад не забележен у свету, законски застарести. Када се упореде изјаве људи који су задужени да тај случај реше, стиче се утисак да је све то што говоре фарса, и да се смишљено чека застаревање. Портпарол ЕУЛЕКС-а Жоао Соуса, на пример изјавио је да је још прерано говорити о “исходу истраге”. Замислите после 14 година од злочина, рано је говорити о њему. Као да се то јуче дододило, па немају потребне чињенице, али и те како “знају” кад наступа застарелост. Извештај Дика Мартија и изјаве Карле дел Понте нису јуче објављене јавности. Довољно је времена било да се то све вაљано и по закону одради да је било воље. Тужилац Владимир Вукчевић каже “нема застаревања за ратне злочине”, али ко ће о томе одлучивати и чија ће бити последња видећемо.

Адвокат Зденко Томановић је за Политику изјавио да “свако временско ограничавање вођеног поступка за ратне злочине у вези са трговином органима на Космету, представља свођење тог злочина на класичан криминал. Ратни зочини не застаревају, па ни они извршени

Тужилац Владимир Вукчевић о трговини органима

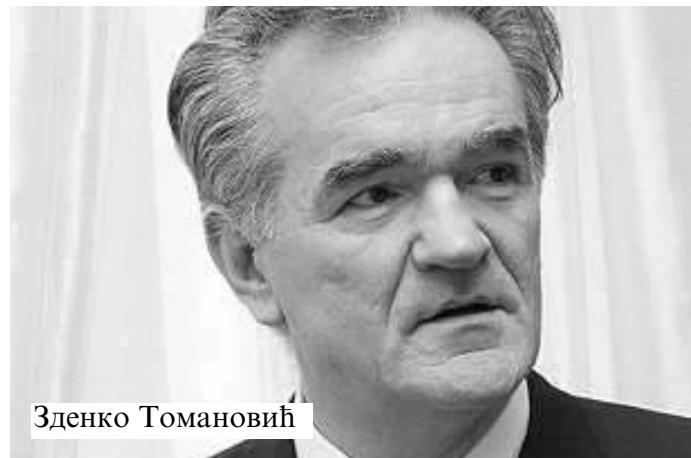

Владимир Вукчевић

против Срба. Не постоји рок до којег сме да се води поступак за ратне злочине”. Томановић се запитао “зашто се специјални тим за ратне злочине бави трговином органима Срба са Косметом, ако то није ратни злочин.”

Да подсетимо да је извештај Дика Мартија 16. децембра 2010. године усвоји Комитет скупштине Савета Европе за људска права и законодавство. Након месец и по дана, тачније 25. јануара 2011. године усвојена је на Парламентарној Скупштини Савета Европе, двотрећинском већином гласова, Резолуција о нехуманом поступању према људима и нелегалној трговини људским органима на Косову, коју је предложио Дик Марти. Све је лепо “покривено” да се стекне утисак да та међународна бирократија нешто ради, али на жалост по правду, резултата нема.

М.М.К.

Зденко Томановић

НЕМА ЗАСТАРЕВАЊА РАТНОГ ЗЛОЧИНА

-До јуна идуће године треба очекивати резултате у истрази трговине људским органима, а 2015. године је рок за истрагу о евентуалним ратним злочинима рекао је Џонатан Мур директор канцеларије Стејт Департмента за јужну и централну Европу.

О овом случају тужилац за ратне злочине Владимир Вукчевић каже да по нашем закону за ратне злочине нема застаревања. Рок за застарелост зависи од квалификације кривичног дела и закона који се примењује. Ако би се дала нека врло блага квалификација кривице, онда би се могла договорити застарелост.

Шеф ЕУЛЕКС-а о трговини органима

ИСПИТУЈЕМО СВЕДОКЕ

Генерални секретар Уједињених нација Бан Ки Мун јоднео је извештај у вези са наводима о трговини органима на Косову и Метохији

-Генерални секретар Уједињених нација Бан Ки Мун поднео је извештај у коме је предочио информације о томе шта је до сада урађено по том питању. Постоји специјална истражно радна тела које истражују тај случај и знам једино да су узете изјаве од бројних сведока-изјавио је (30.октобра) Берн Борхарт за "Новости", који је шеф мисије ЕУЛЕКС-а на Косову и Метохији, одговарајући на питање новинара, има ли помака у истрази поводом трговине органима коју су спроводили терористи из Ослободилачке војске Косова.

Рудница код Рашке

НЕМА ПОЛИТИЧКЕ ТРГОВИНЕ

Бројем тела пронађених код Рашке не можемо лицитирати, као ни њиховом националном припадношћу, оценио је председник Комисије за нестале лица Вељко Одаловић

Посмртни остаци који су пронађени на локацији Рудница у општини Рашка биће истражени и обрађени у складу са процедурима, а тек по завршетку анализе и добијању података биће

саопштени детаљи, односно да ли је реч о наводном постојању масовне гробнице рекао је председник Комисије за нестале лица Вељко Одаловић, агенцији Танјуг.

"У складу са судском медицином и форензиком, остаци ће бити послати на анализу и тек када добијемо податке саопштићемо их, а до тада нећемо давати ни једну непроверену информацију", рекао је Одаловић новинарима обилазећи место на коме су нађени посмртни остаци. Он је рекао да су предузете све радње у складу са информацијама с терена на коме се налази масовна гробница. Одаловић је додао да је претрага на овој локацији рађена

четири пута да сада и да ни једна валидна информација неће бити остављена отворена и непроверена. Послу се, како је казао, приступило крајње отворено, одговорно и транспарентно. На питање како се догодило да је ЕУЛЕКС саопштио неке податке пре Београда, Одаловић је рекао да је "то њихова ствар и да није могло да им се забрани да дају изјаве", додајући да се не може лицитирати бројем особа, као ни њиховом националном припадношћу.

"Желимо да све урадимо на кредитаблан начин, обавештаваћемо јавност о свим чињеницама до којих дођемо и које су нам познате, а идентитет је последња чињеница која се утврђује", рекао је Одаловић, додајући да се не могу давати претпоставке, будући да је реч о осетљивом проблему.

Он је рекао да "нема никакве политичке трговине нити уцењивања или одлагања", и да је Комисија реаговала брзо, одмах по добијању информација од ЕУЛЕКС-а и Приштине. Подсетивши да су у Рудници обављана истраживања од 2007.године, Одаловић је рекао да је урађено све оно што су преставници УНМИК-а, а касније и ЕУЛЕКС-а, тражили.

Двојни аршини

МНОГО ЈЕ НЕПОЗНАТИХ ПОЧИНИЛАЦА

.Злочини над Србима до сада најчешће остају без казне

Готово ни један злочин над Србима на Косову и Метохији није расветљен. А када би кривце почињених злочина стизале заслужене казне био би то пут ка стварању међународног поверења и услова за миран живот свих грађана на Космету каже се у саопштењу Канцеларије Владе Србије за Косово и Метохију. Сви злочини се морају расветлити, од оних најтежих па до краћа која се догодила половином октобра у повратничком селу Берково.

Канцеларија је подсетила да упорно реагује на све злочине, али да су починиоци до данашњих дана остали непознати, што је недопустиво.

28.октобар 2013.године

ВУКЧЕВИЋ И ВИЛИЈАМСОН О ТРГОВИНИ ОРГАНИМА

Тужилац за ратне злочине Србије Владимир Вукчевић саставо се 28.октобра у Бриселу са главним тужиоцем специјалног истражног тима ЕУ Клинтом Вилијамсоном саопштило је тужилаштво. На радном састанку размењене су информације о киднаовањима, отмицама и убиствима неалбанских цивила на Косову и Метохији током 1998.године до 2000.године, као и о случајевима трговине органима. Састанку у Бриселу поред тужиоца Вукчевића присуствовали су и његови заменици Бруно Векарић и Миољуб Виторовић.

Вукчевић

Вилијамсон

Америчка амбасадорка на Косову Трејси Ен Цекобсон поручила бирачима пред избор на Косову

НЕ БИРАТИ ОНЕ ПОД ИСТРАГОМ

Двадесетак дана пре новембарских (3.11.2013.) избора на Косову Америчка амбасадорка Трејски Ен Цекобсон позвала је политичке партије да не кандидују на локалним изборима званичнике који су под истрагом или законским процедурама, али то није наишло на разумевање локалних политичара, наводи приштински дневник "Трибунал"

Овај позив није наишао на разумевање јер само Тачијева Демократска партија Косова имала је пет кандидата за градоначелнике који имају озбиљне проблеме са законом те су против њих подизане оптужнице. Један од њих се чак налази у притвору због сумње да је починио ратне злочине над цивилима. И Демократски савез Косова имао је кандидате који су под истрагом.

УДРУЖЕЊЕ ПОРОДИЦА КИДНАПОВАНИХ И НЕСТАЛИХ НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ ИЗДАЛО ЈЕ САОПШТЕЊЕ ЗА МЕДИЈЕ ПОВОДОМ НАЈАВЉЕНЕ ИЗЛОЖБЕ

А ШТА ЈЕ СА СРБИМА И НЕАЛБАНЦИМА?

Сазнањем из медија да ће у Културном центру Београда бити постављена изложба о страдању породице Богујевци из Подујева, Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији са седиштем у Београду и Удружење киднапованих и убијених изражавају разумевање за осећања албанских породица које су изгубиле своје ближње сроднике у конфликтима на Космету. Међутим треба нагласити да нису разјашњене судбине преко 530 Срба и неалбанаца на Косову и Метохији који су отети пре, за време и после ратног сукоба /1998. до краја 2000./ и осећају се повређено и понижено због небриге међународних и државних институција и органа који су у обавези да обавесте породице о судбинама њихових чланова породица.

Срби су након потписане Резолуције СБ УН 12 44 од 10.06.1999. године која је гарантовала безбедност и сигурност свим грађанима били предмет насиља, тортуре, киднаповања а њихове породице и српски народ

доживеле егзодус са сопствене територије и матичне државе у присуству међународних снага.

Ми и овога пута апелујемо да државне власти, јавне институције, културни центар града Београда и медији у Србији посвете адекватну пажњу нашим осећањима и нашем праву на истину, правду и процесуирању оних који су починили злочине над Србима.

Уверени смо да ће презентација нашег страдања српског народа бити омогућена у најскороје време у Културном центру града Приштине. - каже се у саопштењу

Удружење породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији и

Удружење породица киднапованих и убијених лица на Косову и Метохији.

Прича са станичног перона

МЕДИЈИ МОГУ ПОМОЋИ

Поред мене на клупи железничке станице "Вуков споменик" седела је жена и с времена на време би бацила поглед на тек одштампани часопис "Отета истина" који сам прелиставала. У једном тренутку ми се обратила и замолила да га погледа. Поклонила сам јој га. Након кратког прелиставања ми је рекла: "Боже сва сам се најежила од туге и страхоте. Па што не причате народу о томе?" Објаснила сам јој да та борба за истину траје готово 15 година, али да смо немоћни да ишта више учинимо од онога што свакодневно чинимо, кућајући на сва могућа врата, говорећи о страдањима, али борба за истину и правду је тешка, а ова је најтежа. -Па шта је са тим људима који су жртвовани зарад новца, крвавог новца, шта је са њиховим породицама које знају на који су начин ни криви ни дужни

У процесу "Медикус" чека се привођење кључних актера

ХАРЕЛ У ИЗРАЕЛУ, СОНМЕЗ ПУТУЈЕ СВЕТОМ

Тужилац најављује скоро привођење ЕУЛЕКС-ови тужиоци и даље не могу да дођу до двојице кључних актера у судском процесу оптужених у случају трговине органима.

Моше Харел Израелац и Јусуф Сонmez из Турске, хирург који је обављао трансплантије са илегално добијеним органима, налазе се на интерполовој потерици. Они се налазе у бекству од подизања оптужнице у јулу 2011. године. ЕУЛЕКС-ов тужилац Ален Кенсик верује да је Харел у Израелу и да се

окончали животе њихови најмилији? -запитала се госпођа која очито није била упућена о овој трагедији косовских Срба. -Знате, ја гледам све стране програме и видим да на пример кад у Америци неко нестане, његову слику окаче на сва могућа јавна места и то тако стоји. И ви треба да те паное окачите и да сваки дан поставите слике страдалих, видите да наш народ није довољно обавештен. Ми злочин не смемо да заборавимо и да се правимо да се није десио. Зашто у новинама по једна стран-

дити да отворимо очи људима. Верујте многи не знају, или су заборавили. А ако страдале ми заборавимо, шта преостаје. Ништа. Као да се није ни дододило. А ако смо ми са њима и не заборавимо, то нешто значи а поготово нама због осећања да смо нешто добро учинили. Сећам се да је једно време на ХРТ-у сваки дан објављиван догађај који се на тај дан дододио у рату. Зар ми не можемо да дамо кутак у новинама датуме страдања Срба. Ми смо за много шта у животу криви.

ица не би била посвећена њима, њиховим фотографијама. Толико ти уредници могу да учине за те људе. Али сваки дан док се не реши тај случај. Ја нисам знала, али ако треба ангажоваћу се и тру-

Чекамо да нам правда падне са неба, а и необавештавамо довољно народ о стравичним злочинима почињеним над Србима, као да се стидимо што смо били жртве.

вешто крије, а Сонmez "путује" светом.

Он се нада да ће њих двојица бити доведена на Косово у догледно време, и да се њима не може судити у одсуству.

Клиника "Медикус" у Приштини која је била база "купопродаје" органа је према ЕУЛЕКС-у морала бити заплењена јер су у њој чињена кривична дела. Тужилац Цонатан Рател је тражио њену заплену, имање око ње и комплетну хируршку опрему. Но, испоставило се да је др Љутви Дервиши, власник клинике продао овај објекат и пратећу опрему Фидаму Имерију који се како је изјавио претходно консултовао са Судом и општином Грачаница у чијој је она месној надлежности.

Он тврди да зграда није заплењена и да је месечно сваког месеца уплаћивао по 30 хиљада евра.

Нишка канцеларија Удружења породица киднапованих и несталих лица на Ким

ПОМОЋ ПОРОДИЦАМА КИДНАПОВАНИХ ЛИЦА

Италијанска хуманитарна организација донела помоћ породицама и киднапованим и расељеним лица

Чланови нишке канцеларије Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији били су пријатно изненађени када су у оквиру хуманитарне организације “Срећна породица” добили материјлану помоћ.

Свечани дочек је организовала призренска Богословија где је одржана приредба коју су припремила деца певао је црквени хор, а декан Богословског факултета је примио добротворе

из Италије и организовао свечани ручак. У оквиру хуманитарне помоћи нишка канцеларија је добила средства за организовање једнодневног излета до Дивљана код Беле Паланке, где су обишли језера и манастир светог Димитрија.

Према речима координатора Канцеларије Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији Гордане Ристић, чланови породица киднапованих лица били су одушевљени обиласком овог дела Србије, пријемом од стране монаштва у манастиру и упознавањем историјата ове светиње. Сваки вид заједничког обиласка значајних места члановима породица киднапованих и несталих много значи. Дружење и бег од свакодневнице, сусрети и путовања, макар на тренутак уносе у њихов живот мало позитивне енергије. Зато се радују сваком новом сусрету.

М.М.К.

ЗНАЊЕМ У БУДУЋНОСТ

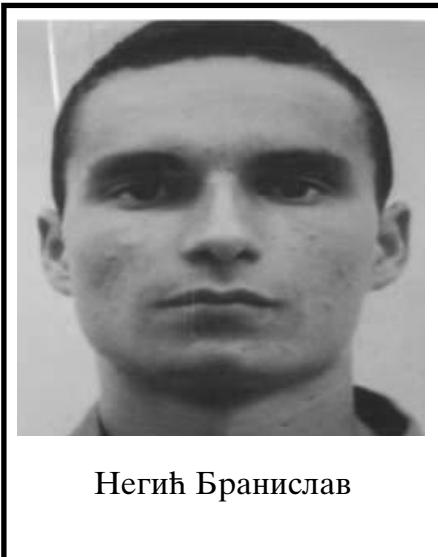
Академија ФОРУМ и Удружење грађана “Форум Центар” у монтинету спроводе деветогодишњу хуманитарну акцију “Знањем за сутра”, која има за циљ да што више социјално и на други начин угроженим грађанима Београда, омогући бесплатно школовање и стицање потребног знања за рад на рачунару и интернету. Досадашњи резултати су оправдали постојање и трајање акције, где је многим нашим суграђанима који су били корисници овог хуманитарног програма, овај начин школовања битно помогао у проналажењу радног места као и бољој интеграцији у савремено друштво у целини.

За ову годину су обезбеђена значајна средства за несметано школовање и већи пријем полазника који могу похађати наставне програме као што су средњи пословни степен са применјеним интернетом, у трајању од 100 школских часова, односно радних недеља, напредни пословни степен у трајању од 72 школска часа, односно 4 радне недеље. Настава се изводи у кабинетима Академије ФОРУМ у улици Балканска бр.21 и то сваког радног дана.

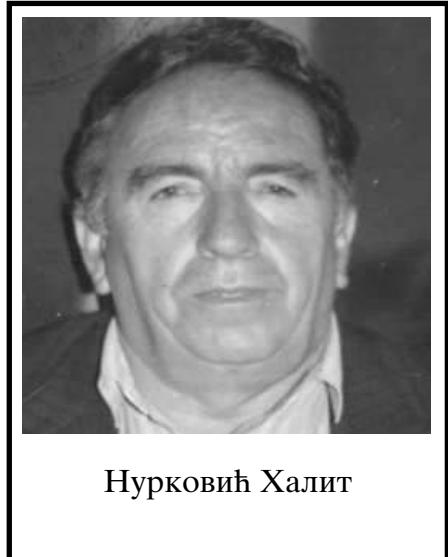
ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

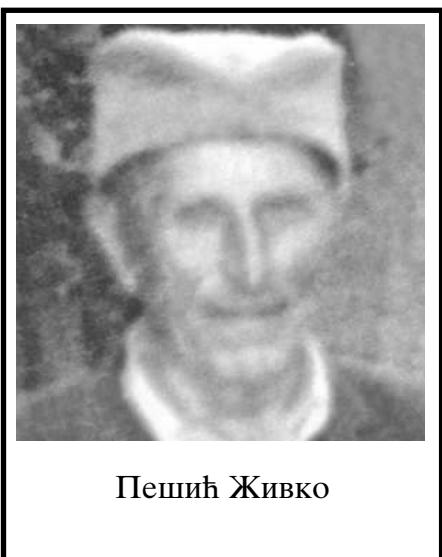
Недељковић Љубиша

Негић Бранислав

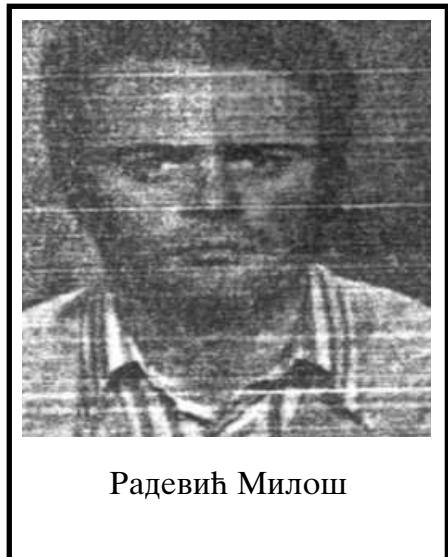
Нурковић Халит

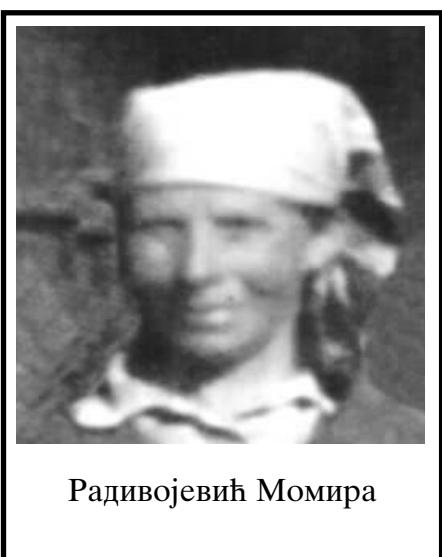
Пешић Живко

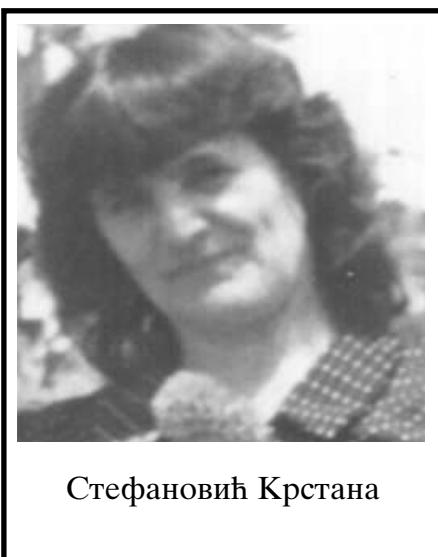
Предвукај Јендита

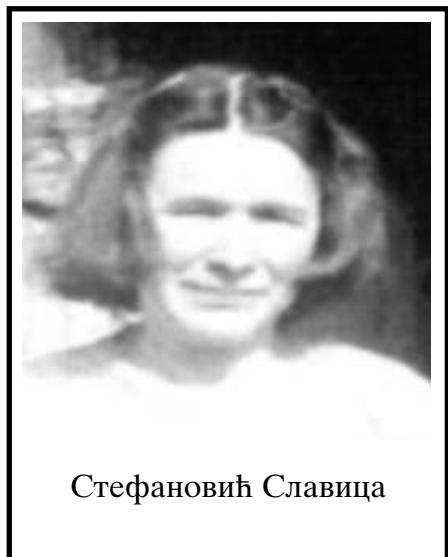
Радевић Милош

Радивојевић Момира

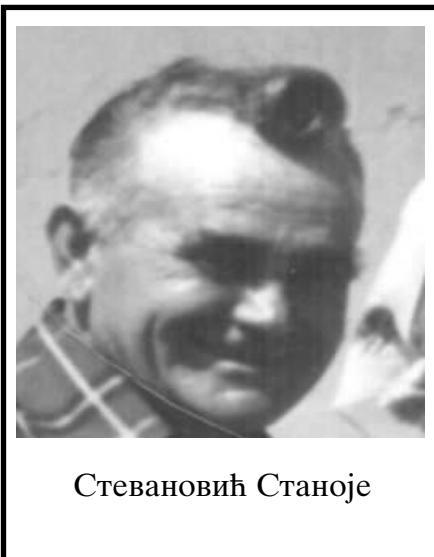

Стефановић Крстана

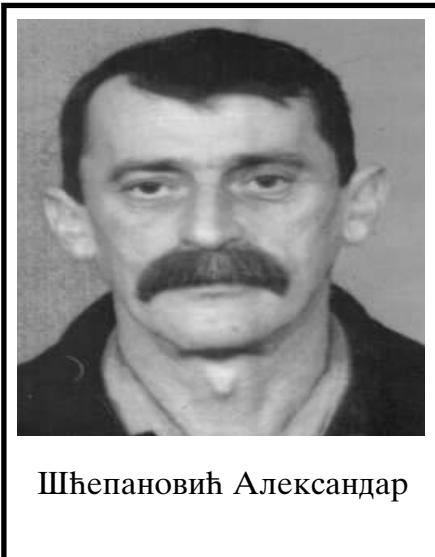

Стефановић Славица

ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

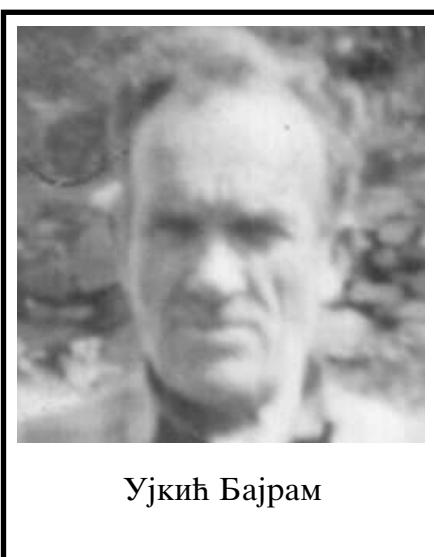
Стевановић Станоје

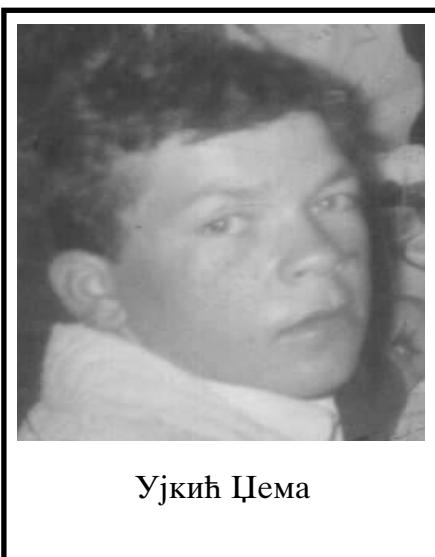
Шћепановић Александар

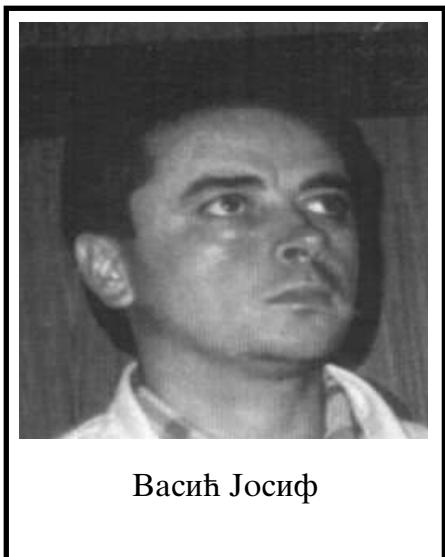
Шћепановић Станка

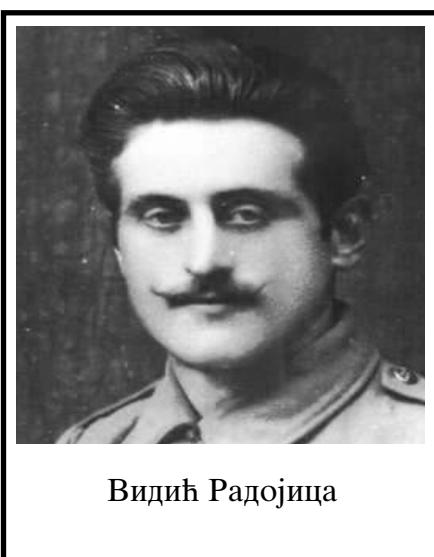
Ујкић Бајрам

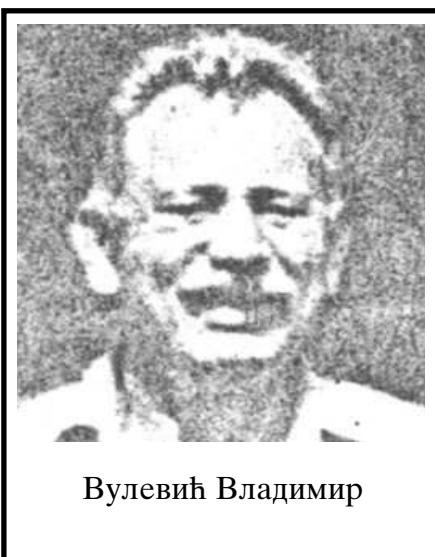
Ујкић Џема

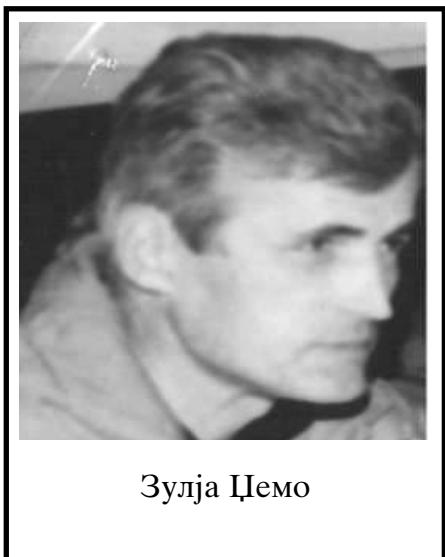
Васић Јосиф

Видић Радојица

Вулевић Владимира

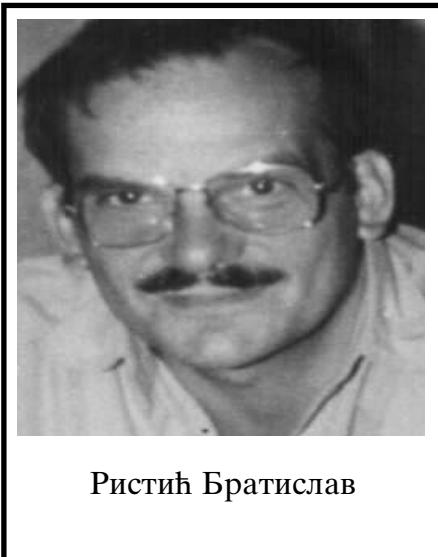

Зулја Џемо

ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

Радуновић Здравко

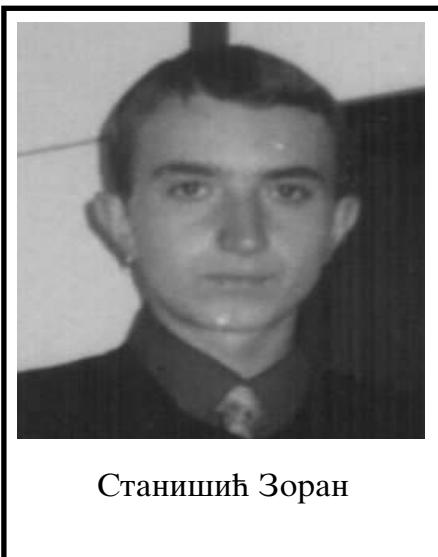
Ристић Братислав

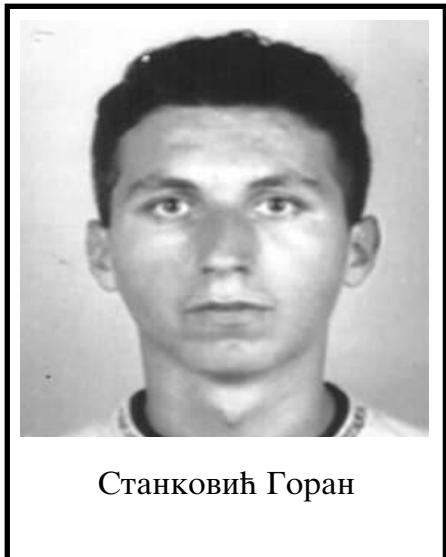
Симоновић Синиша

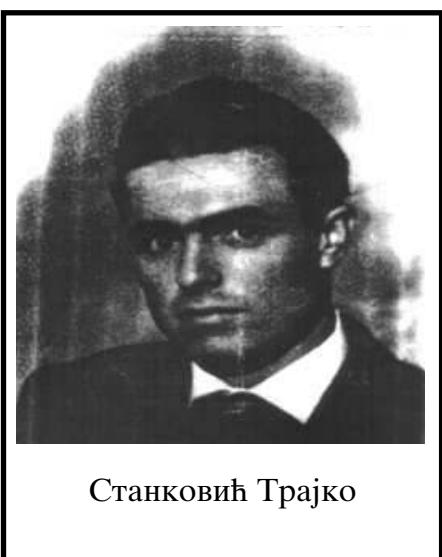
Стаменковић Ђарко

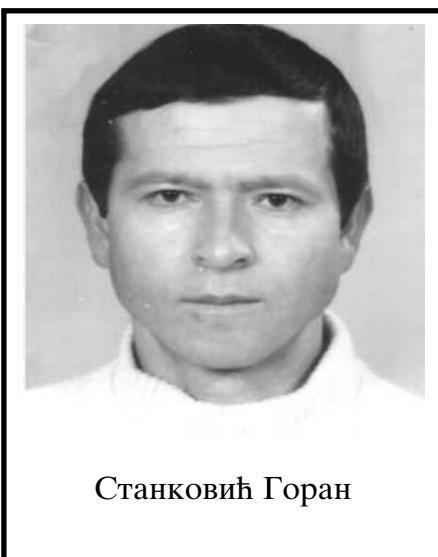
Станишић Зоран

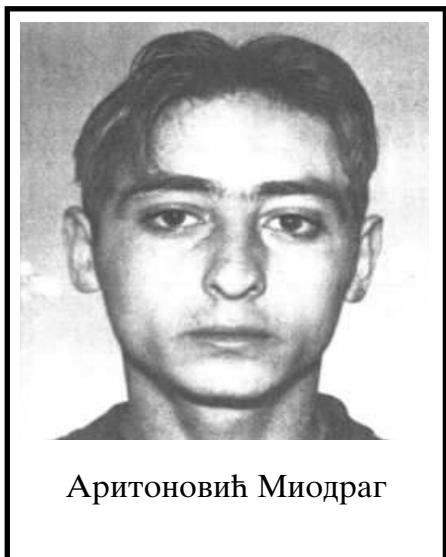
Станковић Горан

Станковић Трајко

Станковић Горан

Аритоновић Миодраг

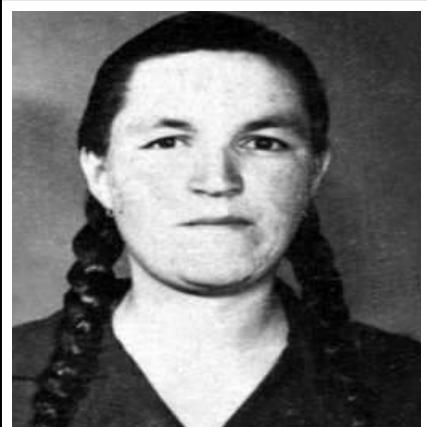
ОНИ СУ ЖРТВЕ ТЕРОРА

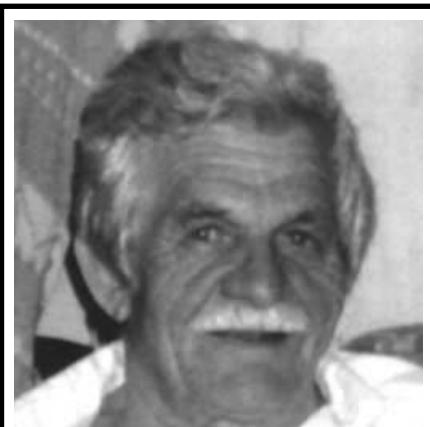
Ибрај Јусуф

Чунгутовић Станко

Дончић Милена

Дракуловић Радивоје

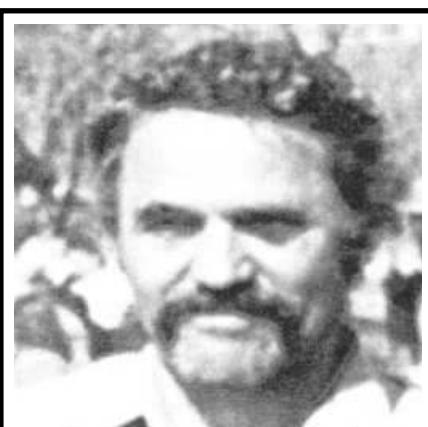
Крстић Вилка

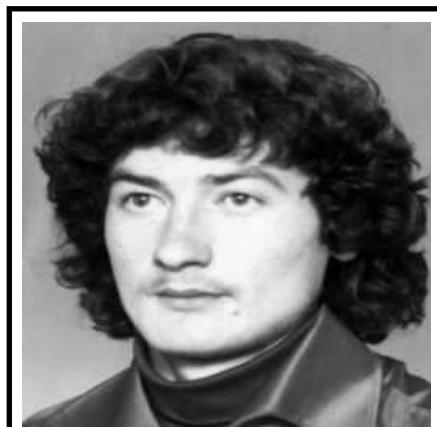
Марковић Радосав

Маслар Наталија

Младеновић Слободан

Младеновић СтANOјко

Лекар који је “лечио” Србе метком

“ДР ЗВЕР”

Аустралијски лекар (хрватско-словеначкој порекла) Крег Јуришевић укључио се у време сукоба на Косову у хуманитарну мисију, да би по доласку 27.априла 1999.године у Кукеш стао на страну ОВК(ФБР-монитор)

Доласком у Кукеш др Крег Јуришевић 27.априла 1999.године, у оквиру и о трошку једне хуманитарне лекарске организације из Калифорније добија улогу лекара-координатора у локалној избегличкој болници на чијем је челу био албан-

др Крег Јуришевић у Кукешу

ски доктор Бајрам Цена. Одмах се, како је написао у својој књизи “Крв на мојим рукама” повезао са једним командантом ОВК (др Шаип Муја), близким Тачијевим сарадником који је би задужен за логоре где су били заточени отети Срби. За почетак својих “убистава из милосрђа” описује да је на територији Југославије убио српску држављанку, албанске националности, тако што јој је пуцао у главу да би је “спасао мука”. Затим следи опис убиства српских заробљеника рањених војника и цивила које је ОВК чији је он био члан доводила у логоре. Кад није метком у главу он убијао Србе, одобравао је убиства које је над њима чинила ОВК, говрећи да су “Срби били баласт”. О злоделила Јуришића написан је и фелтон у више наставака, тако да ћемо овом приликом писати о реаговању других па и његових сабораца из ОВК на његово понашање.

Портпарол атланског батаљона у саставу ОВК Ук Љуши описује га као човека лошег моралног карактера који је дошао на Косово напустивши супругу пред порођајем и петогодишњег сина само да би изградио имиџ прејбоја-хероја, стварао материјал за своју будућу књигу коју је касније продавао за 40 долара. Изгравао је

хероја који тобоже спашава жртве од наводно ужасног српског терора. Љуши га назива кукавицом који је био лош за већ срозан морал припадника ОВК који су га поспрдно назвали “Наци”.

То јавно публиковање “убиства из милосрђа” проузроковало је да су га двојица колега Јан Рас и Џон Најт тужили оспоравајући његову стручност. У тексту под насловом Гажење норми Крег Јуришић (презиме његове мајке) у листу “Аустралијанац” мај 2008. новинарка Шерон Вергас описујући његове активности на Косову каже:...Иде у патроле, убија Србе у ватреним окршајима (пасионирани је ловац и одличан стрелац), при kraју изгубљен и полуслуд шпијунира Српске трупе, поставља локаторе, сарађује са Специјалним америчким снагама. Доктор који убија, грубо је кршио сваку нашу цивилизацијску норму, а убијање Срба назвао је превентивна медицина. У својој књизи пише како није хтео да интервенише и спречи убијање заробљеног српског војника, јер је био (јер је Србин) права болест.

Он је доласком у Кукес, у више наврата боравио на територији југословенско-албанске границе и то на више кључних локација везаних за истрагу о трговини органима киднапованих Срба. Ове локације Кукеш, Кахран, Хелшан и Паштрик преко којих су ишли пешачке руте за транспорт киднапованих Срба спомињу се као кључне за истрагу о трговини органима.

др Крег Јуришевић

Јуришевић описује невиђену корупцију у кукешкој болници где су он и канадски лекар Гордон били сведоци уцењивања косовских избеглица Албанаца, од стране медицинског особља Албаније. Сви они који нису имали најмање 200 марака да подмите албанске докторе умирали су у великом броју услед лекарске небриге. Кад би умрли бацани су у масовне гробнице “заједно са другима” (вероватно Србима). У Кукешу (у металној фабрици) др Јуришевић је присуствовао и одобравао ликвидацију заробљених Срба. Његова књига је једно велико набрајање злочина, чињења и не чињења, а на правосудним органима је да реагују и приведу га правди због кршења Женевске конвенције и других конвенција.

Постављамо једно питање: зашто људи који чине тако монструозне злочине имају неодољиву потребу да о томе пишу књиге?

Учинио је то и Рамуш Харадинај хвалећи се убијањем Срба, и ето би ослобођен због недостатка доказа, а сам писао како их је ликвидирао.

М.М.К.

Успомена из Албаније

Отворено писмо амбасадору Аустралије (ФБР-монитор)

КРВАВЕ РУКЕ ДР ЈУРИШЕВИЋА

Господине амбасадоре Аустралије, вест о изручењу вашег држављанина Србина Капетана Драгана Хрватској оптуженог за ратне злочине у тој земљи, мотивисало ме је да Вам се обратим и као Србин у име многих истомишљеника, затражим изручење Србији Вашег држављанина др Крега Јуришевића за почињене злочине над Србима на Космету. Др Јуришевић по националности Хрват, као активни учесник у ратним злочинима и збивањима на Космету, као војник и лекар, активни учесник на страни ОВК против Срба, починио је велике злочине на Србима. Злочине забрањене Женевском конвенцијом и Аустралијским законом о еутаназији. Злочине над Србима Јуришевић је признао у својој књизи “Моје крваве руке”. Детаље о злочинима над Србима, како је српске заробљенике и рањенике убијао из пиштолја с мотивацијом некаквим хуманитарним поступком скраћивања мука. Тиме се, др Јуришевић, осим кршења Женевске конвенције и ваших закона, огрешио и о лекарску етику. Због својих поступака након објављивања књиге, доживео је осуду јавности и лекара Аустралије, Званичне власти Аустралије након тога нису предузеле никакве мере да се он приведе правди. Кад то већ није урађено од стране аустралијских власти, мора бити изручен Србији.

С тога господине амбасадоре очекујем од Вас да ћете мој захтев и осталих истомишљеника Срба и грађана широм планете проследити Вашим властима.

Апелујем на Тужилаштво за ратне злочине и господина Владимира Вукчевића да покрену истрагу против Јуришевића и затраже његово изручење.

Сава Видановић

ШАИП МУЈА ГЛАВНИ ТРГОВАЦ ОРГАНИМА НА КОСОВУ?

Тужилаштво ЕУЛЕКС-а почело је истрагу против Шаипа Муја, некадашњег Тачијевог саветника за здравство и човека кога је Дик Марти описао као главног координатора мреже логора у којима су људи мучени и убијани да би им на крају били вађени органи. Вест да је Муја главни осумњичени први је објавио приштински дневник “Бота сат”. Од њега је др Љуфти Дервиши тражио да отвори клинику. Након министровања, постао је политичар и бизнисмен. Иначе, његови саборци из ОВК су га оптугили да је присвојио део донација које су албански исељеници слали за куповину оружја за ОВК. Време боравка у Албанији као координатор помогло му је да се блиску повеже са мрежама шверцера оружја и дроге. Ратна збивања на Косову је заобишао и боравио у Тирани и северу Албаније где је са Кадријем Весељијем бринуо о “инвестирању десетине милиона долара које су се сливале на рачуне ОВК.

Два Албанца о злочинима ОВК

“НЕ ЗАТВАРАЈТЕ ОЧИ ПРЕД КРИМИНАЛОМ”

Беким Бљакај и писац Фатос Љубоња прозвали ћелићичаре и јавност да не ћуће пред њочињеним злочинима

Недавно су два Албанца, Беким Бљакај, извршни директор фонда за хуманитарно право Косова и писац из Албаније Фатос Љубоња јавно говорили у При-

Беким Бљакај

шини о злочинима Албанца. Бљакај је рекао да албанска деца немају јасне представе о ратним дешавањима јер су информације добијала из свог окружења или из медија, а оне су једностране. На ту његову констатацију реакције албанских лидера су изостале, док их је Љубоња најљутио изјавом да су политичке елите Косова и Албаније затвориле очи пред криминалом ОВК. За ослобађање Рамуша Харадинаја и еуфорије која је затим уследила рекао је да “користе националистичку идеологију” да би људима испрали мозгове. Харадинајев портпарол га је назвао “кучкиним сином” и

“Србином који говори албански”, а Флора Ђитаку је “остала без текста после Љубоњиног писања” и да је “шокирана”.

Фатос Љубоња

Фатос Љубоња, албански писац

“О ЗЛОЧИНIMA ОВК СЕ ЋУТИ ЗБОГ СТРАХА”

Када би оформио суд за све оне који су ме псовали стао би на низак ниво из ког бих изашао упрљан, каже у ексклузивном интервјуу за “Вести” албански писац Фатос Љубоња, који је недавно истрпео бројне нападе и увреде представника косовских власти због изјава да је политичка елита у Приштини и Тирани затворила очи пред злочинима ОВК.

*Зашто је та елита затворила очи?

-Због доминације националистичке реторике у политичком дискусу и његове употребе за освајање легитимитета, затим због чувања слике Косова у контексту оправдавања злочина ОВК у односу на српске злочине над Албанцима, због глорификације вођа чија је популарност и власт изграђена на митологији рата. У комбинацији са страхом од њих, питања злочина ОВК не само над Србима и Ромима, већ и над самим Албанцима, је табу тема.

*Има ли истинског међуетничког помирења без истраге о злочинима?

-Кажњавање злочина не видим толико као судски процес, колико као један културни и психолошки процес. Први проблем је што се ове ствари морају признati као злочин не од стране Хага, већ од стране оних који злочине називају хероизмом, а починиоце херојима, који су, на жалост, још увек већина у региону. Да би започео процес помирења, не треба чекати затварање истрага и кажњавања. Напротив, процес катарзе и културног препорода поготову код младих, може да помогне у истрази и кажњавању злочина у будућности.

*Оценили сте реакције албанске политичке елите на ослобађајућу пресуду Рамушу Харадинају као лицемерне. Да ли су тако реаговали због свог “путера на глави”

-Лицемерје политичке елите Тиране највише је израз поделе истог етнонационалистичког дискуса са косовском елитом и усаглашеност према овом дискусу постнационалистичких европских вредности, који је, у времену којем живимо, у кризи у самој Европи.

*Ваш текст је у Приштини дочекан на нож. Јесте ли уплашени?

-Подразумева се да није пријатно да добијаш претње. Са једне стране то видим као доказ аутентичности онога што сам рекао. На срећу, владавина етнонационалистичког дискуса на Косову и у Албанији није присутна међу свим Албанцима. Суочавање са тиме је део посла којим се бавим као писац, новинар и активиста за људска права. Свија ми се одговор судије Фалконеа на питање постоји ли страх од мафије. Он је казао: “Проблем није да се не плашиш, већ да не будеш условљен страхом”.

*Портпарол Алијансе за будућност Косова Ернест Љума вас је вређао, хоћете ли га тужити?

-Када бих формирао суд за све оне који су ме псовали и вређали и који су ми се обратили на друштвеним мрежама овим поводом, стао бих на низак ниво, из ког бих и сам, како ми се чини, изашао упрљан”.

Ј.Л.Петковић

Милорад Трифуновић

БАР ЈЕ ЈЕДАН СМОГАО

ХРАБРОСТ ДА КАЖЕ ИСТИНУ

Координатор Удружења породица киднапованих и несталих лица на Косову и Метохији, Милорад Трифуновић је рекао да му је драго да се нашао макар један Албанац који је смогао храбости да прича о злочинима који су починили припадници озлоглашене ОВК, који нада се неће бити једини.

Истрага о трговини органима у америчким медијима побудила пажњу јавности

“ТАБУ ЂУГАЊА”

Хоће ли 2014.година бити прекретница у истражи трговине органима показаће време које неумитно тече

Један од ретких америчких новинара који су јавности презентирали реалну слику дешавања на Косову и Метохији 1999. године у време пре и после НАТО интервенције био је Николас Шмидл који је између осталог детаљно пратио и тему трговине органима. Он је готово до детаља описао цео случај “Жуте куће” и настојао да са тим злочинима упозна америчку, али и светску јавност, која је била и глупа и слепа када су злочини над Србима били у питању. Писао је и о ликвидацији људи који треба да сведоче на суђењу Рамушу Харадинају, који је управо “због недостатка доказа” ослобођен у Хашком трибуналу, као и његов “саборац” Фатмир Љимај у ЕУЛЕКС-овом суду у Приштини. Трагом писања Николаса Шмидла јавност је обавештена о томе да су “десетине Срба осуђене за ратне злочине на Космету, али да нигде није речено да је постојала и друга страна која је чинила готово незамислива монструозна убиства.

У Приштини су пише Шмидл у лето 1999. године припадници паравојне ОВК на камионима превозили затворенике у тајне кампове у Албанији, где су мучени, и убијани. Он цитира косовског новинара Вехабија Кајтазија да на Косову влада “табу ћутања”.

Људи који су водили ОВК и даље су присутни на Косову и представљају опасност за свакога ко би се одлучио да проговори, при чему су Срби без икакве снаге, јер чине мање од два посто популације.

За разлику од Аргентине, Јужне Африке и Сијера Леона, Косово није створило сопствену комисију за истину и помирење, наводи се у тексту. Из тог разлога судбина несталих и откривање истине о

њима остављена је онима који живе ван Косова.

У откривању истине о киднапованим људима на Косову, укључио се и амерички новинар Мајкл Монтгомери који је претходно писао злочинима српских паравојних формација у јужној српској покрајини. Из више извора добио је уверавања да су након пораза Слободана Милошевића на Косову припадници ОВК пребацивали “оптужене издајнике” у кампове у Албанији. Један бивши припадник ОВК му је рекао да је чувао седам затвореника са лисицама на рукама који су комбијем одведені у Албанију, у кућу у којој су били доктори који су им узели крв и проверили њихово здравствено стање, а припадницима ОВК било је забрањено да их туку и наносе им повреде из злокобног разлога-узимања људских органа.

Угледни амерички магазин донео је и текст о “жутој кући”, вађењу органа и вези са Истанбулом као дестинацији “туризма за пресађивање органа”.

Шмидл је хронолошки описао своја сазнања и акције америчког новинара Монтгомерија који је резултате своје истраге доставио

Хашком тужилаштву.

Карла дел Понте, сада већ бивша тужитељка подигла је оптужницу против Рамуша Харадинаја, али то ћеговог клана је онемогућио да он добије заслужену казну. Цена његове слободе су били многи сведоци који су убијени, нестали, “несрећно” страдали, или одустали под притиском од сведочења. И брат Рамуша Харадинаја Даут, ослобођен је јер је сведок који се појавио на суду убијен. За разлику од њега неки нису ни стigli до суда јер су претходно убијени.

Према депеши немачке обавештајне службе из 2005. године види се да су Харадинаји и остали “лидери” себе обезбедили јер су покренули везе у војнобезбедносним агенцијама на Косову и целокупном подземљу Балкана, ангажовали своје људе да уместо њих обаве посао.

О томе се говори и у извештају Дика Мартија који је једном приликом рекао да не треба очекивати резултате истраге о трговини органима пре 2014. године. Да ли ће се то и десити, јер ево 2014. је ту, остаје да се види.

Припремила М.М.К.

Жута кућа

Џон Клинт Вилијамсон има најизазовнији задатак на свету

ЦРНИ ОБЛАК НАД БАЛКАНОМ

Крај истраге о трговини органима следеће године?

Када је својевремено именован за шефа ЕУЛЕКС-овог тима који истражује наводе из извештаја Дика Мартија о трговини органима није ни слутио колико морбид-

Џон Клинт Вилијамсон

них злочина над српским цивилима је почињено. Након упознавања са чињеницама рекао је да је тај извештај у многоме утицао на имиџ Косова и имиџ људи који су тамо на власти. Тада је рекао да је то једини конгламерат ратних злочина који је до данас остао нерасветљен и он као црни облак лебди над регионом. Морбидни злочини над Српским и другим цивилима након бомбардовања, чињени су од стране косовске власти чији је највиши врх учествовао у злочину вађења органа од киднапованих лица ради продаје на црном тржишту. Говорећи о "Жутој кући" у Албанији он је упозорио да је спектар злочина много шири. У извештају Дика Мартија се каже да је стотине људи отето, држани су у логорима, малтретирани, уби-

јани, а један мањи број (млађих и здравијих) послат у друге логоре где су им вађени органи. У интервјуу који је својевремено дао ТАНЈУГ-у, Вилијамсон је упозорио да треба правити разлику између два злочина "Жуте куће" и "Медикуса" јер је у јавности створена конфузија у вези са наводима о узимању органа. У жутој кући су људима који су киднаповани, односно насиљно доведени, узимани органи. Медикус је наводио људе да за обећани новац продају своје органе и то је сасвим друга врста злочина.

Многи, упућени у ове злочине тврде да је посао око вађења органа наставак злодела који је започео у жутој кући, и настављен у Медикусу, али пошто није било лако киднаповати толико људи поред КФОР-а и УНМИК-а прибегло се киднаповању за мале или никакве паре(преваром). С обзиром да истрага обухвата три јурисдикције (Тирана, Притштина,

Београд) и временски распон од четрнаест и петнаест година очекује се да ће она бити дуга и сложена. Међутим, сада има довољно људских, материјалних и правних ресурса да свој посао приведу крају. Место вођења процеса се не зна али Вилијамсон је рекао да ће то бити међународни суд са међународним судијама. Он сматра да је боље да процес буде вођен под окриљем ЕУЛЕКС-а јер за формирање међународног суда Уједињених нација (тражила Србија и Русија) треба доста времена. Савет безбедности УН биће укључен у истрази кроз извештаје које му ЕУЛЕКС редовно шаље. Очекује се да би за годину дана требало окончati истрагу, подићи оптужнице, злочинцима одредити заслужену казну. У супротном, нагласио је Вилијамсон црни облак из Мартијевог извештаја остаће да лебди над Балканом још генерацијама.

М.М.К.

Случај “Медикус” и даље актуелан

240 ИЛЕГАЛНИХ ТРАНСПЛАНТАЦИЈА ДР СОНМЕЗА

На Косову извршено 30 илегалних операција. Продавци-сиротиња, купци-богаташи са запада и Израела

Након изрицања пре суде за илегалне трансплантације у “Медикусу” и кажњавања њеног власника др Љутви Дервишија на осам а његовог сина Арбена на седам и по година затвора и још троје актера овог монструозног “бизниса” на ниже затворске и новчане казне, покренут је случај “Медикус 2” којим се проширује листа осумњичених и 4 тачке оптужнице. Истрагом је утврђено да је одбегли турски хирург др Јусуф Сонmez извршио 240 илегалних операција, укључујући и оне у Приштини. Почетак сарадње Дервишија и Сонмеза почeo је пре него што је Сонmez дошао на Косово. Истрага је прогледом електронске поште ова два лекара утврдила да је у препис

ци Дервиши писао:

“Поштовани Јусуфе, са болницом је све у реду и можемо да добијемо лиценцу без проблема, само чекамо да министар здравља потпише”- обратио се Дервиши турском колеги 28.априла 2008.године. Сонmez му је одговорио да жели да започне и пресађивање јетре. Клиника Медикус је имала дозволу за кардиолошке операције и услуге али не и за уролошке хирушке интервенције. Џонатан Рател тужилац ЕУЛКС-а започео је истрагу против осам нових осумњичених у афери “Медикус”. Они су под истрагом за кривична дела организованог криминала, трговине људима, наношења тешких телесних повреда, злоупотребе слу-

жбеног положаја или овлашћења, преваре и трговине утицајем.

Међу оптуженима су и бивши министар здравља Аљуш Гаши као и Тачијев саветник за здравство Шаип Муја, али и Шкељзен Сульја, Нухи Ука, Фљамир Богај, Ринон Дервиши, Кенан Дермиркол и Ерџен Сонmez, син Јусуфа Сонмеза.

Иначе о афери клинике “Медикус”(која је у међувремену продата) снимљен је филм у трајању од 82 минута који обрађује приче сиромашних који су присиљени бедом пристали на продају органа за новац, који најчешће нису добили, или су им дали знатно мање од договореног. Аутор је канадски редитељ Рик Естер који је у филм укључио и интервју европског тужиоца Џонатана Ратела. Фilm је приказан и у Призрену на фестивалу ДокуФеста половином августа ове године.

МИНИСТРИ ТРГОВАЛИ ОРГАНИМА

Тужилаштво ЕУЛЕКС-а у случају “Медикус 2” покренула је истрагу против осморица Албанаца за које се сумња да су у злочиначку акцију кренули са свадбе сина власника “Медикуса”, где је скован план о трговини органима. Њих осморица су осумњичена за ово криминално дело, укључујући и наношење телесних повреда, злоупотребу службеног положаја, остваривање утицаја и преваре у случају приштинске клинике “Медикус”. Као првооптужени води се Шаип Муја, затим Аљуш Гаши, Шкељзен Сульја, Фљамур Богај, адвокат Ринон Дервиши, Нуки Ука и Кенан Дермиркол. Сви они, већином министри, сарађивали су и са Тачијем и са Дервишијем, власником клинике. Свадба Арбана Дервишија искоришћена је за упознавање Тачијевих сарадника са Јусуфом Сонмезом.

Да подсетимо да је у случају “Медикус” који је добио судски епилог казну затвора у трајању од осам година и 10.000 евра добио др Љутви Дервиши, власник клинике његов син Арбен осуђен је на седам година и три месеца и новчану казну од 2.500 евра. Трећеоптужени Сокол Хајдини, на три, Абдулах Дуља на годину дана, колико је добио и Ислам Битићи, или условно. Оптужбе су ослобођени Дритон Жиљта и Иљир Дреџај, помоћник министра здравља.

В.Б.

Жоао Соус о трговини органима

ИСТРАГА НАПРЕДУЈЕ

Ма где нас одвела истрага спровешћемо је до краја Портпарол специјалног тужилаштва односно тима за прикупљање доказа о трговини органима на Косову и северној Албанији Жоао Соус каже да истрага има напретка. Овај тим наглашава да он има право да поднесе тужбу против лица за које се прикупе докази да је умешан у овај злочин. Говорећи Радио Косову о овој проблематици он није жељео да говори о детаљима.Истражне радње трају, разговара се са сведоцима, и тим формиран 2011.године делује у потпуној надлежности ЕУЛЕКС-а, чије је гашење тражила косовска скупштина по истеку мандата следеће године. Но, овај тим ће наставити са радом без обзира какав мандат ЕУЛЕКС-у буде одређен. Спекулише се да би овај тим могао да прерасте у неку врсту суда за ратне злочине почињене на Косову. В.Б.

Одељење за ратне злочине специјалног суда у Београду

ОСЛОБОЂЕНА ТРОЛИЦА ПРИПАДНИКА “ГЊИЛАНСКЕ ГРУПЕ”

Министар правде Никола Селаковић: Затечен сам оваквом пресудом

Одељење за ратне злочине Специјалног суда у Београду укинула је притвора тројици припадника такозване Гњиланске групе бивше ОВК, који су првобитно били осуђени за ратне злочине.

Како је рекла портпарол Апелационог суда Мирјана Пиљић одлука која је донета односи се на Агушија Немишија, Сатона Хајдарија и Самета Хајдарија.

-Одељење за ратне злочине Апелационог суда је 13. новембра ове године донело решење да се њима укине притвор и да се они одмах пусте на слободу. Имајући у виду да је током претреса донета одлука да им се првог степена осуђујућа пресуда преиначи и да се они ослободе оптужбе”, рекла је она. По њеним речима, остали припадници Гњиланске групе нису ни били у притвору у време доношења одлуке. На овакву одлуку суда реаговао је одмах и министар правде Србије Никола Селаковић. Огласио се на Твiterу, рекавши да је затечен пресудом. -Апелациони суд у Београду донео је ослобађајућу

пресуду. Затечена сам. За детаље питајте судије које су тако пресудиле-саопштио је Селаковић. Истовремено породице из у Удружења су огорчене таквом одлуком јер сматрају да је ово највећи шамар управо њима и највећа неправда коју су доживели. Некако су, кажу “прогутали” ослобађајуће пресуде Хага, али то нису очекивали суда у Београду, јер, како истичу, нити је задовољена правда за жртве, нити ће њихове породице имати сatis-факцију јер се зна да је у питању више од 40 доказаних убиства и масакрирања, ликвидација више од стотину Срба, за које су и сами припадници ОВК признали да су их починили, као и бројне друге злочине силовања и злостављања. У суду кажу да је проблем био то што је 20. јун 1999. год. означен као датум када су трајали сукоби на Космету јер се тада српска војска и полиција повлачиле са Космета, али не и ОВК.-Касациони суд је зато одредио да се сви злочини почињени до тада сматрају ратним, мада се ОВК расформирала крајем године. Подсетимо,

једанаест припадника Гњиланске групе ОВК прошле године је осуђено на 116 година затвора. Шесторица припадника те групе су ослобођени, а неколико њих се налази у бекству.

Конференцијом Међународног кривичног суда за бившу Југославију обележено двадесет година Трибунала Хага

ОЈАЧАТИ ВЛАДАВИНУ ПРАВА

У Сарајеву је обележена двадесетогодишњица рада Хашког трибунала. Конференција је окупила високе званичнике Међународног суда, представнике различитих заинтересованих група из целог региона бивше Југославије, као и међународне стручњаке и представнике академске заједнице који су заинтересованима са подручја бивше Југославије пружили прилику да остваре непосредан и конструктиван дијалог о улоги Међународног суда и његовог наслеђа у бившој Југославији. Теме Конференције су се на целокупна достигнућа Трибунала у Хагу, као и на изазове са којима се суочава, ограничења његовог мандата, јачању доприноса промоцији владавине права у региону, механизме за заштиту и подршку жртвама и сведоцима у суђењима за ратне злочине пред националним судовима, затим могућностима репарације за жртве, на основу закључака извештаја који је припремила Међународна организација за миграције (ИОМ).

У завршним годинама мандата овог суда, закључено је, важно је да МКСЈ комуницира са заједницама којих се његов рад највише тиче. Стварањем платформе за размену стручних знања и вештина и дискусију о питањима од пресудног значаја како за МКСЈ тако и за локалне заједнице. Међународни суд настоји да подржи локалне актере у њиховим активностима у области транзиционе правде у региону.

Н.М.

“Дреничка група” пред судом

ОПТУЖЕН И АМБАСАДОР

Актуелни амбасадор Косова у Тирани Сулејман Селими, звани Султан налази се на ЕУЛЕКС-овој оптужници.- За сада се брани са слободе, али је тужилац запражио да му се одреди притвор - Албанско руководство тражи одлазак ЕУЛЕКС-а

На подручју дреничког краја нестали су или убијени многи Срби. Тада познат по сталним ексесима и у мирније време, (ако га је уопште тамо било) многи Срби су заobilazili ако су икако могли. За време ратних сукоба на Космету припадници ОВК оснивали су многобројне тајне логоре у које су утамничили Србе које су отимали, Роме, али и “непослушне” Албанце који су најчешће свој животни пут завршавали у Албанији. Дренички логор Ликовац постао је надалеко познат јер су га за Нову годину 1999. године, три месеца пред бомбардовање посетили шеф Верификационе комисије ОЕПС-а (касније амерички амбасадор у Београду) и Педи Ешдаун, посредници око размене заробљеника. Иначе, тада затвор је био смештен у просторијама бивше полицијске станице. Тужилаштво за ратне злочине Србије истражује догађаје у овом затвору и улогу високорангираних припадника ОВК у отмицама и убиствима Срба. Међународна полиција на Косову (ЕУЛЕКС) подигла је крајме маја оптужницу против шест високорангираних чланова “Дреничке групе”, на чијем је челу својевремено био Хашим Тачи. Петорица њених припадника је ухапшена, а актуелни амбасадор Косова у Албанији Сулејман Селими звани Султан се брани са слободе, мада је тужилац тражио (24.маја 2013.године) да се и њему одреди притвор.

Испред судског већа треба да стану председник општине Србица Сами Љуштаку, један од најзлоглашенијих комandanата ОВК, Саип Јашари, близак рођак оснивача ОВК, Адема Јашарија и командант полиције ОВК, Хисни Тачи близки рођак и сада телохранитељ Хашиам Тачија, Јахир Демеку посланик у Тачијевој ДПК у скупштини Косова као његов брат Зејир. Они су оптужени за убиства и злостављања цивила у логору Ликовац који се налазио у саставу

врховног штаба ОВК, Сулејман Селими био је директно надређен команданту војне полиције и затвора Сахипу Јашарију. Оптужница у свом саставном документационим делу има снимак сведочења заробљених Срба чија судбина још увек није расветљена. Од динамике припремног рочишта зависи датум почетка суђења које је у првом моменту било предвиђено за крај ове године. Подизање оптужнице против “Дреничке групе” била је иницијална каписла за подизање гласа косовских власти да треба ЕУЛЕКС да оде јер је његово присуство непотребно. Држава функционише каже руководство, демократија је завладала и европске вредности се полако али сигурно утемељују. О криминалу који цвета, корупцији која је највећа у региону, шверцу свега и свачега, не говоре. Поклопило се време кад истиче мандат ЕУЛЕКС-у са најавама Цона Клинта Вилијамсона да ће обелоданити све податке о чињењу ратних злочина од 1998. године до 2000. године, киднаповањима, убиствима, трговини органима. Све наводи да су садашњи највиши косовски функционери, некада главни команданти ОВК директни учесници, организатори и налогодавци ових криминалних дела и да би ако има правде требало да заврше на вишегодишњим робијама. Мисле да би се спасили одласком ЕУЛЕКС-а. Ако се и деси да ЕУЛЕКС напусти Косово, замениће га нека друга слична институција која мора да на чистац истера истину и примени одговарајуће казнене мере.

М.М.К.

Сулејман Селими

На Косову подигнуте благе оптужнице против терориста из “Дреничке групе” и “Клечке”

УМАЊУЈУ ЗЛОЧИНЕ

АЛБАНАЦА

И док се очекује саслушање осумњичених припадника тзв. ОВК, односно “Дреничке групе”, који се према оптужници ЕУЛЕКС-а, терете за ратни злочин у логору Липовац, представници Срба са Космета али и српски адвокати из покрајине опомињу да су поменутом оптужницом обухваћена много “блажа” дела од они које су припадници ове групе починили. Оптужницом, на основу које се врши истрага, припадницима “Дреничке групе” приписује се мучење и нарушавање телесног интегритета затвореника у логору Ликовац у Дреници, као и убиство полицајца Ивана Булатовића. Међутим, како тврде српски представници, озлоглашена “Дреничка група” починила је бројне злочине, укључујући кид-наповања и најсвирепија убиства Срба али и нелојалних Албанаца на овом подручју. Идентична ситуација је и са оптужницом у тзв. случају Клечка, коју је, крајем новембра прошле године подигло судско веће Основног суда у Приштини, а на захтев тужилаштва ЕУЛЕКС-а.

Овом оптужници се Фатмир Љимај, један од команданата ОВК и високи функционер Тачијеве партије, као и још деветорица оптужених припадника ОВК терете да су нарушили телесни интегритет и здравље неодређеног броја цивила српске и албанске националности и ратних заробљеника у логору код села Клечка код Липљана. Међутим, према наводима српских правосудних органа, злочин у Клечки један је од најмонструознијих на Косову који су починили припадници ОВК, јер су међу убијеним цивилима била деца и труднице. Они су мучени и погубљени на најбруталнији начин - бацани живи у кречану која је коришћена као крематоријум.

Јама у Клечки

Налаз међународних форензичара у селу Клечка

КОСОМ КЛАЛИ СРБЕ

У две масовне гробнице на месту некадашњег кампа ОВК у селу Клечка приликом ексхумирања 2009. и 2010. године пронађено је пет припадника српске војске и два полицајца коју су убијени током сукоба са ОВК 1998.-99. године. А на челу ОВК за тај реон био је Фатмир Љимај. Форезничарка Сисли Кропер је током суђења Љимају рекла да су тек на поновни захтев тужиоца Мауриција Салустра пронађена тела која су била побацана у раку једно преко другог. На њих је бачена коса којом су заробљени, сурово мучени, а затим двојица њоме заклани. Руке на леђима биле

су им везане жицом. Петорица су убијена ручним ватреним оружјем, а двојица заклана косом. Када се има у виду колика је монструозност чињена над српским затвореницима, и да је све то записано у дневнику чувара тог логора Агима Зогаја који је био кључни сведок неизненађује чињеница да да је нада склоњен у Немачку он нађен мртав. Управо његова смрт је допринела ослобађању Љимаја, због “недостатка доказа”. А.М.

Берат Бужала, Тачијев посланик скупштине Косова признао:

УБИО САМ ИВАНА БУЛАТОВИЋА

Признао да је убијен у Ликовцу, који је био под управом

Иван Булатовић

Сами Љуштаку, који је недавно ухапшен. Члан Тачијеве странке ДПК и посланик у косовској скупштини Берат Бужала објавио је на свом фејсбуку да је он, пошто је патриота, убио полицајца Ивана Булатовића 1998. године и да онај ко га је убио није убица већ патриота. Булатовића су из воза 1998. годину дана пре бомбардовања извели припадници ОВК из воза на релацији Косово Поље-Пећ. Утврђено је да је убијен у логору Ликовац којим је руководио Сами Љуштаку, који се још са шесторицом по налогу ЕУЛЕКС-а налази у притвору. Милорад Трифуновић координатор Удружења породица киднапованих и несталих на Косову и Метохии, каже да је

добро да су подигнуте оптужнице за ратне злочине, али да се плаши да је то нека врста манипулатије у вези са Бриселским споразумом, да би мало "омекшали" Србе. Волео бих да грешим али досадашња пракса је показала да сам нажалост био у праву.

В.Б.

Берат Бужала признао убиство

Монструозностима нема краја

АЛБАНСКИ САЈТ ПРОМОВИШЕ ТРГОВИНУ ОРГАНИМА СРБИМА

Колико далеко може да оде нечија пајкосић и мржња да покazuје албански сајт под називом "Жута кућа клиника Албанија", који промовише трговину органима Срба и може се погледати на енглеском и албанском језику

У секцији Клиници пише да клиника ради дуги низ година и поседује листу "верних" купаца, који могу да потврде њихов резултат. На сајту који је очигледно направљен као провокација, пише да је клиника специјализована за трансплантију органа и да су развојем технологије сада у могућности да лако обављају операције. сајт изгледа попут огласне табле за трговину српским органима и пише: "не пропустите нову колекцију Срба". Постоји и део са насловом "за етничке Србе" у оквиру кога пише "бесплатан" транспорт до наших објеката, бесплатан први преглед, специјалне понуде.

У одељку који се "бави" животном средином стоји "штитимо околину рециклирајући вас!" Међу своје клијенте сврстали су Вука Јеремића, испод које пише погрдан коментар. Није поштеђена ни Карла дел Понте, а један од коментара Албанке која се "истраумирала" јер су њеном кучету отказала плућа је да су му замењена српским.

М.А.

ОЕБС објавио извештај о трговини људима због органа

ЗАПЧЕТА, А НЕ ДОВРШЕНА ИСТРАГА

Специјална представница ОЕБС-а и координаторка за борбу против трговине људима Марија Грација Ђамаринаро обелоданила је извештај о трговини људима због вађења органа, чији резултати

потврђују да су многе земље, због благовременог нереаговања при првим сазнањима о трговини на Косову, погођена обим обликом трговине људима, као и да је ово облик трговине људима коме се покљања најмање пажње.

-Третман ових људи је врло сувор, а они нису свесни последица вађења органа. У извештају је наведена веза са организованим криминалом, корупцијом, администраторима и лекарима-речено је у извештају у кеме су предложене мере за спречавање овог транснационалног криминала.

Н.М.

Канцеларија за Косово и Метохију

ЗАР НЕМА КРИВЦА ЗА УБИЈАЊЕ СРБА?

Након весћи о ослобађању Фатмира Љимаја Канцеларија за Косово и Метохију саопштила (18.9.2013.) да је више него непријатно изненађена вешћу пресудом Основног суда у Приштини

Поразна је чињеница да за убијене и мучене српске цивиле у селу Клечка нико није крив. А посмртни остаци масакрираних тела су екскумирани и идентификовани и имају имена и презимена. Једино онај који је злочин извршио, опет је остао без имена и презимена, као и увек када су

у питању српске жртве на Косову и Метохији, наводи се у саопштењу Канцеларије за Косово и Метохију. С обзиром да је ово првостепена пресуда, Канцеларија за КМ је навела “да жели да верује да ће се тужилац ЕУЛЕКС-а на њу жалити, и да ће злочинце на крају стићи праведна и заслужена казна. У саопштењу се оцењује и да је доказивање и вођење поступка против припадника и официра ОВК који су оптужени за злочине над неалбанским становништвом велики изазов за тужиоце и и стражитеље ЕУЛЕКС-а, као и за правни систем на Косову и Метохији.”Проналажење и осуда злочинаца у овом и свим другим случајевима предуслов је за нормалан живот на Косову и Метохији”, наводи се у саопштењу Канцеларије за КМ.

В.Бецић

Тужилац ЕУЛЕКС-а Маурицио Салустро

ЖАЛИЋУ СЕ!

Због ослобађајуће пресуде Љимају најавио хиљаду жалбу

У уторак вече 1.октобра ове године јавни тужилац ЕУЛЕКС-а у Приштини, Маурицио Салустро најавио је жалбу на ослобађајућу пресуду Фатмиру Љимају која је саопштена недељу дана пре. Сачекаће каже писану пресуду и одмах поднети жалбу.

-Тужилаштво је убеђено да су прикупљени аргументи током главног претреса, више него доволично да се потврди кривица оптужених и због тога ћу се жалити на одлуку, чим је добијем. Како смо обавештени у канцеларији за медије ЕУЛЕКС-а Фатмир Љимај и деветорица његових саучесника у случају Клечка ослобођени су кривице, а случај је враћен на поновно суђење после жалбе италијанског тужиоца при ЕУЛЕКС-у Мауриција Салустра.

В.Б.

Маурицио Салустро

Џон Клинт Вилијамсон:

УПИРАЊЕ ПРСТОМ У МОЋНЕ ЉУДЕ

Једно је причати са новинарима и Диком Мартијем, а сасвим је друга ситуација када треба да сведоци уђу у пресу у моћнике на власнике

Својевремено је Амерички тужилац Џон Клинт Вилијамсон, који води истрагу

о трговини органима која се дододила на Косову рекао да је време велики проблем у доказивању чињеница. Наиме, злочини су се дешавали пре скоро 15 година при чему су уклоњена тела, уништене видео касете, а без физичких доказа све се ослања на сведочења.

“Једна је ствар разговарати са новинарима или известиоцем Диком Мартијем, с потпуно друга је учествовати у истрази где ће то на крају морати да одете у судницу и упрете прстом у веома моћне људе”,

истако је Вилијамсон. Ако тако каже овај веома одговоран човек шта треба да очекују чланови породица киднапованих и несталих људи на Космету, који су немоћни и пред најнижим по рангу бирократама у остваривању својих права. Стиче се утисак да су људи који одлучују о томе када ће се и како одвијати процес истраге и даље судске радње и те како рачунали на савезника званог - време.

А.М.

Њујорк Тајмс

ЗМИЈА КОЈА БИ ЖЕЛЕЛА ДА ПОСТАНЕ ДРЖАВНИК

Косовски премијер Хашим Тачи би да остане упамћен као државник, који има блиске везе са западом, али га ратна прошлост и даље прогања, иако он негира учешће у било каквим злочинима, пише Њујорк Тајмс

Амерички дневник, описујући Тачија наводи да су га саборци звали “Змија” и да је важио за немилосрдног комandanта кога су се највише бојали током рата на Косову 1999. године.

“Бивши комandan ОВК (и западне дипломате кажу да је он такав био,) је наређивао хапшења, убиства и чистке у редовима побуњеничке војске, да би се отарасио потенцијалних ривала, пише лист, мада то Тачи снажно негира. “Већина људи у Србији сматра да је Тачи ратни злочинац који није оптужен и да је то персонификација дуплих стандарда победничке правде”-речи су Љиљане Смаиловић. Он сад жели да заборави своју прошлост, као што сваки господар рата са простора бивше Југославије себе сада претвара у либералног демократу рекла је Љиљана Смаиловић. Тачи у интервјуу за овај лист одбија све те оцене, истичући да се он бори против “насилног непријатеља током рата”. “Борио сам се на правој страни историје, ослобађајући мој народ тираније, против немилосрдног непријатља који је покушао да изврши геноцид”, тврди актуелни косовски премијер. Међутим, прошлост га и даље гони а Савет Европе га је 2010. године оптужио да је предводио трговину људским органима, као и да је учествовао у кри-

јумчарењу хероина и оружја, за време и после сукоба. “Тако нешто се никада није дододило, ми немамо шта да кријемо”, одговара Тачи на питање о жутој кући, додајући да ће за Косово бити боље да се што пре та прича истражи, јер он верује у “истину и правду”.

Њујорк Тајмс пише да га је амерички потпредседник Џозеф Бајден назвао “Цорцом Вашингтоном Косова” или да се и поред тога његова Влада суочава са сталним оптужбама за бујање корупције.

“У мају је он доживео још један ударац, када је ЕУ наредила хапшење седам бивших комandanata ОВК због оптужби за ратне злочине, од којих су двојица његови бивши блиски сарадници”, пише лист. И те оптужбе Тачи одбија рекавши да су његови људи били само “борци за павду”.

Н.М.

Криминалци финансирали одбрану Љимаја

СУМЊИВО ПОРЕКЛО МИЛИОНА

Брај Фатмира Љимаја, Демир, плашио адвоката новцем чије се порекло не зна

Специјални тужилац Косова сумња да је део новца потрошен на одбрану Фатмира Љимаја који је износио два милиона евра криминалног порекла. Милион евра потрошено је на одбрану пред хашким трибуналом, а још милион у Приштини за случај ратних злочина у кампу ОВК у селу Клечка. Први милион је из фонда “Љимај” а за други се сумња да је криминалног порекла.

На основу тога је специјални тужилац подигао оптужницу за прање новца против Љимаја и његове браће Демира и Фльорима за шта би могли да добију до 10 година затвора и казну у износу који је три пута већи од износа за који се сумња да потиче од криминала.

Немачки тужилац, Окружног тужилаштва Косова Јоханес Пикер сумња да је новац којим је плаћен адвокат Керим Кан “прљав”. Он је у тужби рекао да је Демир Љимај у новембру 2011. године продао непријављено имање Арбону Дескуу из Клине за пола милиона евра. Месец дана касније 316.000 он је пребацио у Холандију, а јануара 2012. још 120.000 на рачун адвоката Карима Кана, који је у Хагу и на Косову бранио Љимаја у оба случаја је ослобођен.

Звонко Шабић син киднапованог Милована из Горњег Неродимља подигао спомен чесму страдалом оцу у селу Доња Врежина код Ниша

ЗНАК СЕЂАЊА НА ОЦА МИЛОВАНА

Подизањем ове чесме на њосредан начин указујем људима шта се дешавало на Космету и колико је трагедија међу Србима било

-Пуних четрнаест година ја немам мира јер још увек не знам шта се десило са мојим отетим оцем Милованом Шабићем. Прогони ме то што нисам имао место где бих застао испред неког спомен обележја намењеног њему и мојој умрлој мајци коју смо сахранили 1996. године у Горњем Неродимљу на Космету испод бора цара Душана, који су на жалост Албанци посекли. Ношен мишљу да морам нешто за њих да учиним одлучио сам да подигнем спомен чесму испред цркве у Доњој Врежини код Ниша, која ће служити мештанима овог села-започео је своју причу о киднапованом оцу Звонко Шабићу који је са породицом јуна месеца 1999. године избегао из Приштине и настанио се у Нишу.

О Миловану Шабићу се ни до данашњег дана

на удару ОВК, отишао у Горње Неродимље своје село које је много волео и пуно тога за њега учинио. Људи су га поштовали, био је човек од угледа повереник Хиландара, председник црквеног одбора у селу, па је често комуницирао и са патријархом Павлом и оцем Миканоном ради обнове цркве свете Богородице, Уроша и изградње од темеља потпуно нове цркве у Горњем Неродимљу. Мој отац је заслужан за археолошка открића византијског града, па је често одлазио у Завод за заштиту споменика у Београд. Био је веома активан, друшљубив па је управо зато што је поштовао друге и није делио људе по националној и верској припадности, свима који су га знали остао нејасан разлог његове отмице. Сем једног-био је Србин. А отет је тако што је седећи у кући свог комшије са још неколико старијих сељана, он изашао да

ништа не зна. Постоје само слутње шта се с њим десило.

-Ја нисам био с њим кад је киднапован. Живели смо у Приштини, а он је да би избегао да се нађе

отвори врата на која су лупали припадници ОВК. Одвели су га и никада се није вратио. Док су га одводили чуо се један пуцањ али се не зна да ли је био намењен њему или је пуцано у ваздух. Слутње су нам лоше, поготово што је прошло дosta времена од његове отмице. Пошто сам све ово време осећао немоћ да на било који начин могу да се изборим са злом судбином, ово је један од начина да се он никада не заборави, да људи могу да користе ову чесму у спомен моме страдалом оцу. Мислим да је овај потез био исправан јер се људи који долазе у цркву, или туда пролазе служе овом чесмом и осећа се њихова захвалност што је овде постављена. Моја борба за истином и потрага за трагично настрадалим оцем неће ни једног тренутка престати-каже Звонко Шабић., син отетог Милована Шабића.

М.М.К.

Дервента:

ОДРЖАНА СКУПШТИНА РЕГИОНАЛНЕ КООРДИНАЦИЈЕ

Регионална координација удружења породица несталих лица са подручја бивше Југославије одржана је септембра, у Дервенти друга седница Скупштине чланова ове Координације. Конструктивна дискусија вођена је о раду Управног и Надзорног одбора Координације. Разматрани су извештаји о раду ова два органа и изнети предлози за нове чланице координације.

Усвојен је План рад Координације у периоду од септембра ове, до децембра 2014. године где је предвиђено да се укључе и два велика пројекта који ће имати за циљ јачање капацитета Регионалне координације и успостављање сталних механизама праћења активности владиних институција одговорних за процес тражења несталих у региону, као и јачање вез између удружења породица несталих са бројним актерима цивилног друштва.-Један од будућих важних задатака Координације и њених

чланица јачање процеса подизања свести код шире јавности у заговарању бржег решавања питања несталих особа.-рекла је Олгица Божанић учесница ове Скупштине.

Договорено је такође, да Координација као и сва удружења породица несталих појединачних активности у склопу заједничких иницијатива сећања и комеморација за све жртве ратних сукоба деведесетих, без обзира на њихову националност, верску и етничку припадност.

С.М.

Сами Љуштаку боравио у болници

БОЛНИЧКА СОБА-КАБИНЕТ ЗА ПРИЈЕМ

За време свог осмодневног боравка у приштинском болничком центру где је доведен из затвора у Дубрави код Истока бивши командант ОВК за зону Дренице и актуелни председник општине Србица Сами Љуштаку је имао бројне сусрете са разним политичарима. У затвор је из КБЦ-а 5. октобра враћен и Сабит Геци, бивши командант ОВК.

Против Љуштаку се води истрага под сумњом за ратне злочине против цивилног становништва, док је Сабита Геција суд прогласио кривим због његовог ратног деловања у камповима ОВК у Кукешу у Албанији.

Сами Љуштаку

Случај Клечка

ОСЛОБОЂЕН ФАТМИР ЉИМАЈ

Самоубиство Агима Зогаја, који је био хроничар злочина искључило га као сведока и Љимај се нашао на слободи Суд у Приштини ослободио је 17. септембра 2013. године Фатмира Љимаја некадашњег команданта ОВК и на поновљеном суђењу за случај Клечка, односно кривице за мучење и убијање српских и албанских цивила у затвору у том селу.

Поновљено суђење пред мешовитим већем наложио је Врховни суд Косова у новембру 2012. године, када је поништена пресуда првостепеног суда када су Љимај и његови саучесници ослобођени оптужби. Он је и пред Хашким судом пре више од три године због недостата-ка доказа ослобођен.

Због недостатака доказа, односно одлуке да се одбаци кључно сведочење бившег чувара затвора у затвору

Клечка Агима Зогаја, који је био сведок догађаја и злочине забележио у свом дневнику и који је у Немачкој пронађен мртвав у септембру 2011. године, месец дана пре почетка процеса Љимај је ослобођен. Судско веће је током суђења утврдило следеће чињенице. ОВК је 1999. године управљала притворским центром у селу Клечка и према неким лицима притвореницима лоше поступала.

Драгољуб Танасковић, Жарко Филиповић, Живота Тодоровић, Драган Вучелић и Бојан Цветковић незаконито су убијени, а њихова тела сахрањена на локацији КЕПО1 у селу Клечка. Вељко Марковић и Небојша Ђурчић незаконито су убијени, а њихова тела сахрањена на локацији КЕЉО1.

Арбен Авдуљ, за кога је Агим Зогај навео да је такође убијен у селу Клечка, званично се води као нестao. На пресуду о ослобођању Фатмира Љимаја тужилац има право жалбе.

В.Б.

Нестанак Радивоја Дракуловића остао јејасан

ОСТАВИО ПИСМО И ДОКУМЕНТА

*Најушићање дома за Дракуловића је значио
да је доживео животни слом*

Када је нестао из бараке у које је КФОР сместио Србе да их заштитио од терора албанских екстремиста који су их претеривали из града. Призренец Радивоје Дракуловић имао је шездесет седам година. Није хтео да напушта Призрен који је много волео. Рођен је у Плаву, али је највећи део живота провео у граду на Бистрици, Душановом граду који је осећао као свој родни град. Јако је био тужан када је морао да напусти своје стан и смести се са осталим суграђанима у неку бараку. Био је задовољан што његова породица није морала да преживљава ова понижења да поред свога дома живи у неусловном простору. Сваки дан је одлазио до свога стана и обилазио га као да се дели са њиме, као да сваки повратак у бараку за њега значи растанак са ранијим животом. Током

убијаченог обиласка стана 15. јула 1999. године он је нестао. Нико га више није видео. Када се сазнало за његов нестанак јавила се познаница која је такође била смештена у баракама и рекла да јој је оставио писмо за породицу и лична документа. Пронађен је у гробници обележеном шифром ФОА24/001Б. Сахрањен је 18.септембра 2003.године у Мурину у Црној гори. В.Б.

Трагедија Грковића

УРУШЕНА ПОРОДИЦА

Прво су страдали Звонко и његов син. Потом је отешац и деда Светислав, а након њега оглуше је утихнула Јелица (супруга, мајке и бака)
Некада срећна породица од угледа Светислава Грковића из Ораховца доживела је несрећу као мало ко у том крају. Злохуда судбина задесила је прво њиховог сина Звонка, цењеног лекара и његовог маленог сина. Онда долази прогон и незапамћен терор екстремних Албанаца. снажа Светислава и Јелице Грковић на њихов наговор одлази у централну Србију, са сином, а њих двоје остају у Ораховцу да чувају њен стан и стан другог сина. Светислав(66) је радо у фабрици пластичних маса "18 новембар" и с обзиром да је Ораховац мали градић већина житеља га је знала и ценила као доброг и поштеног человека. 16.јуна 1999.године пред кућу Грковића дошли су припадници ОВК у потрази за оружјем. Светислав им је дао пушку за коју је његов син имао дозволу, односно коју је добио као резервиста. Тражио да му дају потврду да је оружје предао. Рекли су му да немају оловку наредили му да пође са њима. Причајући касније шта се десило, његова супруга Јелица је посведочила да је у аутомобилу видела Тихомира Миљковића и Марка Витошевића. Рекли су им да их воде до канцеларије да им дају потврде. Нису се више вратили, испричала је својевремено Јелица Грковић коју је смрт онемогућила да сазна даљу судбину свога супруга. Рекла је да ни она ни Светислав нису могли ни да наслуте да ће се тако нешто десити. Никада се ни са ким нису замерили, а њихов син лекар бринуо се и о Србима и Албанцима. "На сахрани мога сина, говорила је она, било је много Албанаца, неки су на штакама дошли. Скоро цео Ораховац био је да изјави саучешће. Зашто су то учинили Светиславу, не знам. Одмах сам пријавила КФОР-у његову отмицу. Обећали су да ће јавити, ако нешто сазнају, али ништа од тога." До новембра месеца чекала је Јелица вести о свом супругу. Морала је да избегне у Србију јер су у Ораховцу дошли неки други Албани агресивни, бахати... Умрла је ван свога Ораховца не сазнавши истину о Светислављевој судбини.

Трагедија породице Ристић из Приштине

ВАЛЕНТИНА ОСТАЛА САМА

Несреће у породици Благица и Вишеслава Ристића почеле су да се ређају у Приштини, где су до рата живели, смрћу њихове млађе кћерке Надице, стоматолога, која је само неколико месеци од рођења кћерке, преминула од канцера.

Почетком бомбардовања, други кћерка Валентина, одлази у Ниш, а Вишеслав и Благица остају у Приштини, не желећи да напусте гроб њихове Надице. О животу у граду под бомбама не треба говорити било шта, јер су га многи искусили и добро знају како је било.

У септембру месецу, када је у граду било врло мало Срба, Вишеслав је редовно ишао по хлеб, свратио до Центра за мир и толеранцију по новине и да се види са преосталим сугородницима. И 6.септембра је било тако, али за разлику од претходних дана, није је вратио у стан. Киднапован је. Благица је још дugo остала у граду чекајући га да се врати и кад је опасност по њену сигурност повећана, одлази у Ниш код Валентине.

Благица је била једна од најактивнијих чланица нашег удружења. Чекајући истину о Вишеславу копнела је из дана у дан и изгубила битку. Умрла је Благица не дочекавши истину. Остало је Валентина да чека вести о томе шта је са њеним оцем.

А.М.

Сећање на Мирка Стојковића, супруга отете Наталије

ОТИШАО ТИХО, КАО ШТО ЈЕ И ЖИВЕО

У селу Дојнице код Призрена припадници ОВК су 27.јуна 1999.године одвели са собом све преостале становнике узловном старачким домаћинствима

Стевановић, Славицом Стевановић, Срећком Ђекићем, Момом и Томиславом Радивојевићем.

Маријом и Чедомиром Антићем, Васиљком Николић, Драгом Ђекић, Трифуном Стојковић и Наталијом-Натком Стојковић.

Било је заиста тешко гледати њега, времешног человека како плаче и проклиње судбину што и њега не остави у Дојницама тога дана када су све старељуде који су остали у селу припадници ОВК одвели са собом, а многе, који су се противили убили и запалили им куће.

Мирко Стојковић је вероватно нашао свој мир и напустио бројне пријатеље које је стекао у старачком дому у Сmederevu, који су са њиме делили велику бол.

М.М.К.

У нападу на војну колону 13.јуна 1999.године нестало четворица припадника резервног састава

НЕУЗВЕСНА ДРАГОЉУБОВА СУДБИНА

Припадник резервног састава Војске Југославије Драгољуб Бојић(44) несташао је 13.јуна 1999.године и ни до дана данашњег се ништа о њему не зна.

Према званичним подацима Драгољуб Бојић је био у војној колони, од шест војних возила која су кренула из Ниша према Сувој Реци када их је код хотела "Балкан" у том граду пресрела већа група припадника ОВК, добро наоружана и ту је дошло до сукоба. О томе шта се тачно десило и какав је био каснији след догађаја мало се шта зна, зна се да је било рањених војних резервиста и да су њих четворица нестале са места догађаја. Драгољуб Бојић и Зоран М.Марковић били су у једном а Миодраг Николић и Предраг Ивковић у другом камиону. Сва четворица су нестале. Петнаеста је година како траје упорно настојање породице да пронађе Драгољуба, да та агонија због његове отмице коначно престане. Најтеже им пада чињеница да за све ово време помака у истрази нема, а време неумитно тече. Они су решени да се боре до краја како би сазнали судбину њиховог Драгољуба.

**УДРУЖЕЊЕ ПОРОДИЦА
КИДНАПОВАНИХ И НЕСТАЛИХ
ЛИЦА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ**

**Београд, Ул. Сремска 6/4
тел. 011/328-50-25**

**Ниш, ул. Победина 66
КАЛЧА, I спрат, ламела д
локал 121
018/515-140**

**Краљево, Ул. Хајдук Вељка 2/3
тел. 036/315-123**

**Грачаница
тел. 038/64-357**

